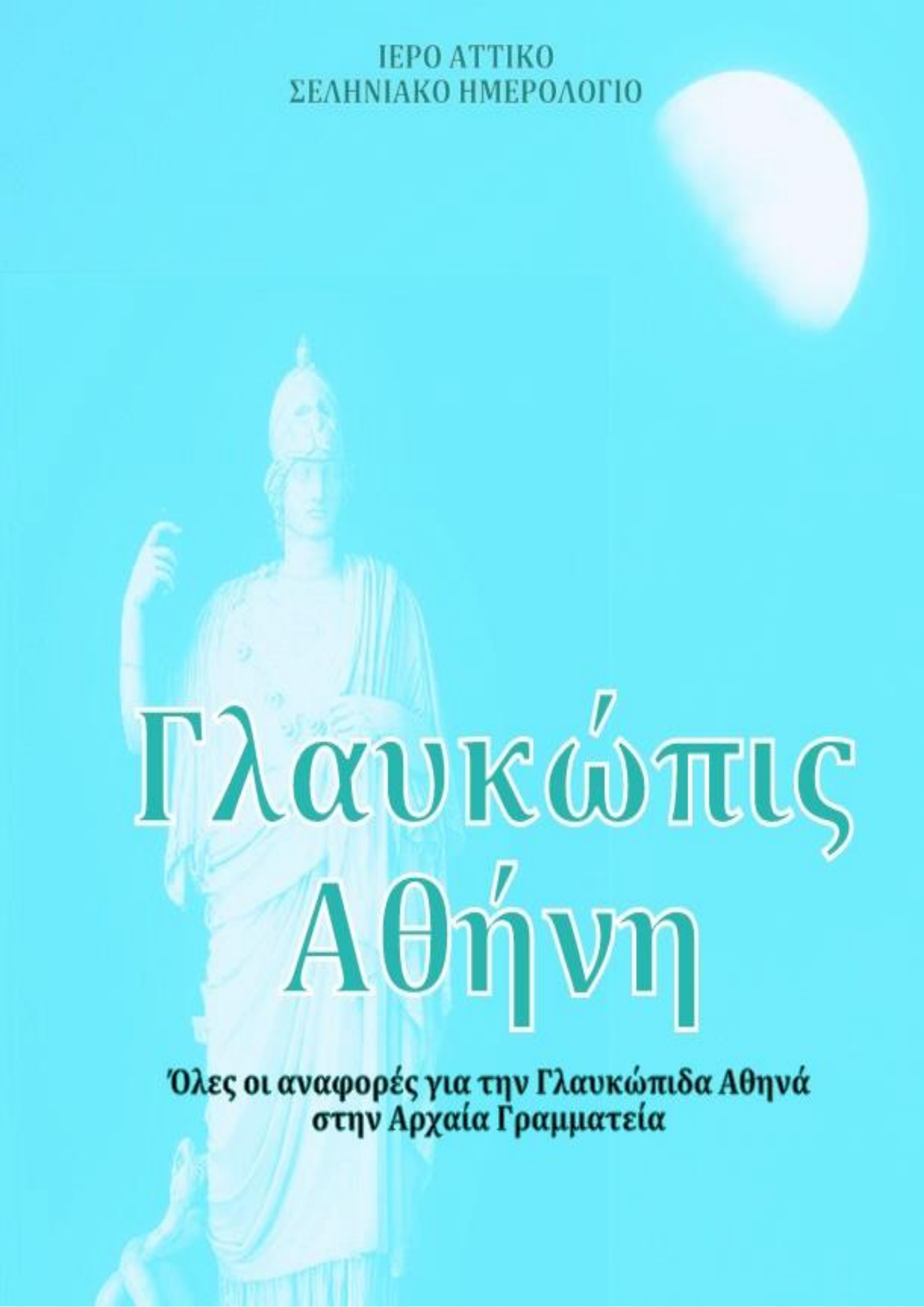

ΙΕΡΟ ΑΤΤΙΚΟ
ΣΕΛΗΝΙΑΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Γλαυκώπιδας Αθήνη

**Όλες οι αναφορές για την Γλαυκώπιδα Αθηνά
στην Αρχαία Γραμματεία**

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΤΡΑΓ, ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 1009, ΓΡΑΜΜΗ 1

— μῶν νόνον τιν' εἰργάσω;

γλαυκῶπις τε στρέφεται μήνη

ἥπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα

τί χρέος ἔβα δῶμα;

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΒΙΟΙ, ΦΙΛ. ΜΑΡΚΙΟΣ

ΚΟΡΙΟΛΑΝΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32, ΠΑΡΑΓΡ. 5, ΓΡΑΜΜΗ 4

— λέγοντος γὰρ αὐτοῦ καὶ ἀνα-

φωνοῦντος ἐπὶ ταῖς μεγάλαις πράξεσι καὶ παραλόγοις
(ΟΔ. 21, 1)

τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καὶ τὸ (ΙΛ. 9, 459 ΣΧ.)

ἀλλὰ τις ἀθανάτων τρέψεν φρένας, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν,
καὶ τὸ (ΟΔ. 9, 339)

ἥ τι οἰσσάμενος ἦ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευε,

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΒΙΟΙ, ΦΙΛ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΩ ΚΥΚΛΩ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ (920B-945E)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΕΛΙΣ 929, ΤΟΜΕΑΣ Γ, ΓΡΑΜΜΕΣ 12

— ἡ δὲ πολ-

λοῦ δεῖ τοῦτο ποιεῖν· αὐτὴ τε γὰρ ἄδηλός ἐστι τηνικαῦτα
κάκεινον ἀπέκρυψε καὶ ἠφάνισε πολλάκις, ἄπεσκέδασεν
δέ οἱ αὐγὰς, ὥς φησιν Ἑμπεδοκλῆς (B 42),

ἔσ τε αἶαν καθύπερθεν, ἀπεσκνίφωσε δὲ γαίης
τόσσον, ὅσον τ' εὖρος γλαυκῶπιδος ἔπλετο μήνης,
καθάπερ εἰς νύκτα καὶ σκότος οὐκ εἰς ἄστρον ἕτερο<ν>
τοῦ φωτὸς ἐμπεσόντος.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΒΙΟΙ, ΦΙΛ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΩ ΚΥΚΛΩ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ (920B-945E)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΕΛΙΣ 934, ΤΟΜΕΑΣ Δ, ΓΡΑΜΜΗ 1

— ἀλλ' οὐκ ἔστιν, ὦ φίλε Φαρνάκη· πολλάς γὰρ

ἐκλείπουσα χροᾶς ἀμείβει καὶ διαιροῦσιν αὐτὰς οὕτως οἱ
μαθηματικοὶ κατὰ χρόνον καὶ ὥραν ἀφορίζοντες· ἂν ἂφ'
ἐσπέρας ἐκλείπη, φαίνεται μέλαινα δεινῶς ἄχρι τρίτης

ῥας καὶ ἡμισείας· ἂν δὲ μέση, τοῦτο δὴ τὸ ἐπιφοινίσσον
ἴησι καὶ [πῦρ καὶ] πυρωπόν· ἀπὸ δ' ἐβδόμης ῥας καὶ
ἡμισείας ἀνίσταται τὸ ἐρύθημα· καὶ τέλος ἤδη πρὸς ἔω
λαμβάνει χροάν κυανοειδῆ καὶ χαροπὴν, ἀφ' ἧς δὴ καὶ
μάλιστα 'γλαυκῶπιν' αὐτὴν οἱ ποιηταὶ καὶ Ἑμπεδοκλῆς
(B 42) ἀνακαλοῦνται.

**ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΣΟΦ.,
ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΑΙ**

ΒΙΒΛΙΟ 1 Ο, Γ.ΚΑΙΒΕΛ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 87, ΓΡΑΜΜΕΣ 18

— 'Ομήρου ἀπὸ <η> ἐπὶ τὸ <η>·
ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη (Ε 133).

**ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΣΟΦ.,
ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΑΙ (ΕΠΙΤΟΜΗ)**

ΒΙΒΛΙΟ 2,2, ΣΕΛ. 49, ΣΕΙΡ. 26

— 'Ομήρου ἀπὸ <η> ἐπὶ τὸ <η>· ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη
γλαυκῶπις Ἀθήνη· ἥ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη.

**ΣΟΦΟΚΛΗΣ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ
ΣΤ.706**

— Πέλοπος πώποτε βλαστὸν
φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτοποιόν,
ἐγχείων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾶδε θάλλει μέγιστα χώρα,
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
τὸ μὲν τις οὐ νεαρὸς οὔτε γήρα
σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας·
ὃ γὰρ αἰὲν ὄρων κύκλος
λεύσσει νιν Μορίου Διὸς
χὰ γλαυκῶπις Ἀθάνα.

**ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ Α, ΣΤ 206**

— Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθηαι,
✠> οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
✠> ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
ἄλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μὴδὲ ξίφος ἔλκεο χεῖρί·

ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσον ὥς ἔσεται περ·
ὤδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὔβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχειο, πείθεο δ' ἡμῖν.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Β, ΣΤ 166

— “Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
> CORR. βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶζασα·
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Β, ΣΤ 172

— εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
ἔσταότ'· οὐδ' ὃ γε νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης
ἄπτειτ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν·
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες,
✕ καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ λίποιτε
✕ Ἀργεῖην Ἑλένην, ἥς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
✕ ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Β, ΣΤ 279

— > “Ὡς φάσαν ἡ πληθὺς· ἀνὰ δ' ὃ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδῃ νῦν δὴ σε ἄναξ ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν,
> οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἣν περ ὑπέσταν
ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεὸς ἵπποβότοιο
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Β, ΣΤ 446

— οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες
θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήρων ἀθανάτην τε,
τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἡερέθονται,
πάντες εὐπλεκέες, ἐκατόμβοιος δὲ ἕκαστος·
σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκάστῳ
καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἥδὲ μάχεσθαι.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε, ΣΤ 439

— > ὄρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
> Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε, ΣΤ 29

— Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος
> τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
⋈ Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μαιφόνε τειχεσιπλῆτα
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε, ΣΤ 133

— ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη
καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαῶς Τρῶεσσι μάχεσθαι·
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος ὥς τελέοντα

ὄν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσι
‣ χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσῃ·
τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
‣ ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρήμα φοβεῖται·
‣ αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
αὐτὰρ δ' ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε, ΣΤ 405

— σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς
ὅττι μάλ' οὐ δηναῖος δς ἀθανάτοισι μάχεται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε, ΣΤ 420

— τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται ὅττι κεν εἴπω;

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε, ΣΤ 719

— “Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε, ΣΤ 793

— Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὔρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
‣ ἔλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε, ΣΤ 825

— Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τυδεΐδῃ Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ
μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων, τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι·
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρηϊ πρώτῃ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδίην μῆδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,

> δς πρῶην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
> νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε, ΣΤ 853

— οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἔγχεϊ χαλκείῳ μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ᾤσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον ἀΐχθηται.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ζ, ΣΤ 88

— αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ' ἀναγκαίῃ γὰρ ἐπείγεται·
Ἔκτορ ἀτὰρ σὺ πόλιν δὲ μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
> μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρη
οἷζασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο
πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἢ δὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
> θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡὑκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἧνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἳ κ' ἐλεήσῃ
ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
> ὥς κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς
> ἄγριον αἰχμητὴν κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Η, ΣΤ 17

— Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶζασα
> Ἴλιον εἰς ἱερὴν· τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
> ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Η, ΣΤ 33

— Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
ᾧδ' ἔστω ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῳάς καὶ Ἀχαιούς.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Η, ΣΤ 43

ᾠς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Θ, ΣΤ 30

— ✕— ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
✕— ᾧ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ὕπατε κρειόντων
✕— εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
✕— ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
✕— οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλυνται.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Θ, ΣΤ 357

— Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
καὶ λῆην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι
> σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερφεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἳ μάλα πολλάκις υἷὸν
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Θ, ΣΤ 373

—> ΔΙΟΡΘ. ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην **γλαυκώπιδα** εἶπη.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Θ, ΣΤ 406

— ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
γυιῶσω μὲν σφωῖν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄζω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς

ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτησι κεραυνός·
✕ ὄφρα ἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν ὦ πατρὶ μάχεται.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Θ, ΣΤ 420

— ὦδε γὰρ ἠπειλήσεν Κρόνου πάϊς, ἥ τελέει περ,
γυιῶσιν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτησι κεραυνός·
— ὄφρα ἰδῇς γλαυκῶπι ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχῃαι.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ι, ΣΤ 390

— κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι·
οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
> ὅς τις οἱ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Κ, ΣΤ 482

— Ὡς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' αἰκῆς
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Κ, ΣΤ 553

— ἀλλὰ τιν' ὕμμ' οἴω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Λ, ΣΤ 729

— ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βοῦν ἀγελαίην,
> δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος

ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ρ, ΣΤ 5 6 7

— “Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Σ, ΣΤ 2 2 7

— ἠνίοχοι δ’ ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Υ, ΣΤ 6 9

— ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
> ἵστατ’ Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
> ἄντα δ’ Ἐνυαλίῳ θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
Ἥρη δ’ ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα κασιγνήτη ἐκάτοιο·
Λητοῖ δ’ ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
ἄντα δ’ ἄρ’ Ἥφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
> ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Χ, ΣΤ 1 7 7

— Τὸν δ’ αἶτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφὲς οἶον ἔειπες·
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴση
ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Χ, ΣΤ 2 1 4

— Πηλεΐωνα δ’ ἵκανε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
ἀγχοῦ δ’ ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἄ νῦν δὴ νῶϊ ἔολπα Διὶ φίλε φαίδιμ’ Ἀχιλλεῦ
οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας

Ἕκτορα δηώσαντε μάχης ἅατόν περ ἑόντα.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Χ, ΣΤ 238

— Τὸν δ' αἶτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἦθεϊ' ἦ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἄλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Χ, ΣΤ 446

— κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἑϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι
νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ψ, ΣΤ 769

— ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
κλῦθι θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθέ ποδοῖν.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ω, ΣΤ 26

— ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη
— οὐδέ Ποσειδάων' οὐδέ γλαυκῶπιδι κούρη,
— ἄλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
— καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
— ὃς νείκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέσσαιον ἴκοντο,
— τὴν δ' ἦνῃσ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Α', ΣΤ 44

— τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λῆην κεῖνός γε εἰκότι κεῖται ὀλέθρῳ,
ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Α', ΣΤ 80

— τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἀργεῖφόντην,
νῆσον ἐς Ὠκυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
νύμφη ἐϋπλοκάμῳ εἴπη νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Α', ΣΤ 156

— ἦ τοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν,
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
“Ξεῖνε φίλ', ἦ καί μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἴπω;

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Α', ΣΤ 178

— τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Α', ΣΤ 221

— τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ νῦνυμνον ὀπίσσω
θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Α', ΣΤ 314

— τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
αὖτις ἀνερχομένῃ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἐλὼν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Α', ΣΤ 319

— ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
ὄρνις δ' ὥς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἐ πατρός
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Α', ΣΤ 364

— ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Β', ΣΤ 382

— ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
Τηλεμάχῳ εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ὥχετο πάντη,
καὶ ῥα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Β', ΣΤ 393

— ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
βῆ ῥ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε,
πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Β', ΣΤ 399

— αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ἐκπροκαλεσσομένη μεγάρων ἐὺ ναιεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν·
“Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι
εἵατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
ἄλλ' ἵομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Β', ΣΤ 420

— τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρον ἵει **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
ἄκραῇ ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Β', ΣΤ 433

— δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἶνοιο,
λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖσ' αἰειγενέτησιν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς **γλαυκῶπιδι** κούρη.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Γ', ΣΤ 13

— τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρή ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἡβαιόν·
τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθῃαι
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὄν τινα πότμον ἐπέσπεν.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Γ', ΣΤ 25

— τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἶω
οὗ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Γ', ΣΤ 135

— αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
[βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοῦς,
καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοισ', ἐπεὶ οὗ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
πάντες ἔσαν· τῷ σφρων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
μήνιος ἐξ ὀλοῆς **γλαυκῶπιδος** ὀβριμοπάτρης,
ἥ τ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Γ', ΣΤ 218

— εἰ γάρ σ' ὥς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὥς τότε Ὀδυσσεύης περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἐνὶ Τρώων.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Γ', ΣΤ 229

— τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Γ', ΣΤ 330

— τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ὦ γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
ἄλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
ᾧφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἄθανάτοισι
σπείσαντες κοῖτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Γ', ΣΤ 356

— τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὔτω.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Γ', ΣΤ 371

— ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιούς.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Δ', ΣΤ. 795

— ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εἶδωλον ποίησε, δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί,
Ἰφθίμη, κούρη μεγάλητορος Ἰκαρίοιο,
τὴν Εὖμηλος ὄπυιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ε', ΣΤ. 427

— ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινούς δρύφθη, σὺν δ' ὅστέ' ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, εἶος μέγα κῦμα παρήλθε.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ε', ΣΤ. 437

— ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
κύματος ἔξαναδύς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἥπειρόνδε,
νῆχε παρέξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
ἡϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ ΣΤ', ΣΤ. 13

— τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ ΣΤ', ΣΤ. 24

— τῇ μιν ἔεισαμένη προσέφη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“Ναυσικάα, τί νύ σ' ὦδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ ΣΤ', ΣΤ. 41

— ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται οὔτε χιῶν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἥματα πάντα.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ ΣΤ', ΣΤ. 47

— ἔνθ' ἀπέβη **γλαυκῶπις**, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ ΣΤ', ΣΤ. 112

ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι
ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἵματα καλά,
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὥς Ὀδυσσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
ἣ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιο.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Η', ΣΤ. 19

ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἔραννῆν,
ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι κάλπιν ἐχούσῃ.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Η', ΣΤ. 27

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
δείξω, ἐπεὶ μοι πατὴρ ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Η', ΣΤ. 47

ἄλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις
πεφραδέμεν.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Η', ΣΤ. 78

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινὴν,
ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Λ', ΣΤ. 626

τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἥγαγον ἐξ Αἴδαο·
Ἑρμείας δὲ μ' ἔπεμπεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ν', ΣΤ. 236

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν’, ἥ τηλόθεν εἰλήλουθας,
εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ν', ΣΤ. 287

ὥς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἥϊκτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίῃ·
καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπὶ κλοπος, ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ν', ΣΤ. 329

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἔοντα,
οὔνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ν', ΣΤ. 361

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
ἄλλὰ χρήματα μὲν μυχῶ ἄντρου θεσπεσίῳ
θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ν', ΣΤ. 374

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
φράζεω ὅπως μνηστήρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
οἳ δὴ τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσι,
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες·
ἥ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
πάντας μὲν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπὶ σχετὰ ἀνδρὶ ἐκάστω,
ἀγγελίας προῖεῖσα, νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ν', ΣΤ. 389

αἴ κέ μοι ὦς μεμαυῖα παρασταίης, γλαυκῶπι,
καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην
σὺν σοί, πότνα θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ν', ΣΤ. 392

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“καὶ λίην τοι ἐγὼ γε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
ὅπποτε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' οἶω
αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαζέμεν ἄσπετον οὐδας
[ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ν', ΣΤ. 420

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“μὴ δὴ τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ο', ΣΤ. 9

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὔτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγῃσι
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ο', ΣΤ. 292

τοῖσιν δ' ἵκμενον οὔρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηὺς ἀνύσειε θεούσα θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Π', ΣΤ. 451

ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Σ', ΣΤ 158

τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσσειε μάλιστα
θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ἦεν.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Σ', ΣΤ 187

ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
εὔδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα
αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῇρι· τέως δ' ἄρα διὰ θεάων
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα θηησαίαιτ' Ἀχαιοί.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Τ', ΣΤ 604

ἔς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ῥδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Υ', ΣΤ 44

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“σχέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἑταίρῳ,
ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερές ἢ σε φυλάσσω
ἐν πάντεσσι πόνοισ'.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΡΑΨΩΔΙΑ Φ', ΣΤ 1

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
ἐν μεγάροισ' Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Φ', ΣΤ 358

ἔς δ' ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ψ', ΣΤ 242

καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ψ', ΣΤ 344

ἥ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
ὁππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο ὄν κατὰ θυμόν
εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἡδὲ καὶ ὕπνου,
αὐτίκ' ἀπ' Ὀκεανοῦ χρυσόθρονον ἡριγένειαν
ῥῶσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέροι.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ω', ΣΤ 516

τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,
εὐξάμενος κούρη γλαυκῶπιδι καὶ Διὶ πατρί,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ω', ΣΤ 540

καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
κὰδ δ' ἔπεσε πρόσθε **γλαυκῶπιδος** ὀβριμοπάτρης.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΡΑΨΩΔΙΑ Ω', ΣΤ 541

δὴ τότε Ὀδυσσῆα προσέφη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴσχεο, παῦε δὲ νείκος ὁμοῖ' οὐ πτολέμοιο,
μή πῶς τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς.

ΟΜΗΡΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ, ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

ΣΤ.314

καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν,
ὄν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε χολωσαμένη Διὶ πατρὶ
ἥνικ' ἄρα Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
ἐν κορυφῇ· ἥ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη
ἡδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·
κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὥς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν·
καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε **γλαυκῶπιν** Ἀθήνην,
ἥ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὃ γ' ἡπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος ῥικνὸς πόδας ὄν τέκον αὐτὴ

ρίψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα καὶ ἔμβalon εὐρέϊ πόντῳ·
ἀλλὰ ἔ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
δέξατο καὶ μετὰ ἧσι κασιγνήτησι κόμισσεν·
ὥς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίσασθαι μακάρεσσι.

ΟΜΗΡΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ, ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

ΣΤ.323

πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν **γλαυκῶπιδ'** Ἀθήνην;

ΟΜΗΡΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ, ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

ΣΤ.8

τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατήσαι·
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς **γλαυκῶπιν** Ἀθήνην·
οὐ γάρ οἱ εὖαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρηος,
ὑσμῖναί τε μάχαι τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.

ΟΜΗΡΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ, ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

ΣΤ.94

Ἀγχίσην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ἠὔδα·
Χαῖρε ἄνασσ', ἥ τις μακάρων τάδε δύμαθ' ἰκάνεις,
Ἄρτεμις ἢ Λητώ ἢ χρυσέη Ἀφροδίτη
ἢ Θέμις ἢ ὕγενὴς ἢ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ἢ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἦλυθες, αἶ τε θεοῖσι

παῖσιν ἑταιρίζουσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται,
ἥ τις νυμφάων αἶ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
ἥ νυμφῶν αἰ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσεα ποιήεντα.

ΟΜΗΡΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ, ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ

ΣΤ.2

Εἰς Ἥφαιστον

Ἥφαιστον κλυτόμητιν αἰίδεο Μοῦσα λίγεια,
ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἀγλαὰ ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἳ τὸ πάρος περ
ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὐρεσιν ἥϊτε θῆρες.

ΟΜΗΡΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ, ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ

ΣΤ.2

Εἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδ' Ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ' αἰίδειν
γλαυκῶπιν πολύμητιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν
παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπτολιν ἀλκίεσσαν
Τριτογενῇ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν
χρύσεια παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρώντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγίοχοιο
ἔσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου
σείσασ' ὃξύν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλύμπος
δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκῶπιδος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον ἰάχησεν, ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος

ΟΜΗΡΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ, ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ

ΣΤ.1 Ο

Παλλάδ' Ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ' αἰίδειν
γλαυκῶπιν πολύμητιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν
παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπτολιν ἀλκίεσσαν
Τριτογενῇ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν
χρύσεια παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρώντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγίοχοιο
ἔσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου
σείσασ' ὃξύν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλύμπος
δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκῶπιδος, ἀμφὶ δὲ γαῖα

σμερδαλέον ἰάχησεν, ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἄλμη
ἔξαπίνης· στήσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον εἰσότε κούρη
εἴλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη
Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ, ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΣΤ. 318

Ζεῦ μεγαλύνουμε χρυσολύρα τε
Δῆλον ὅς ἔχεις ἱεράν,
καὶ σύ, παγκρατὲς κόρα **γλαυκ-**
ῶπι χρυσόλογχε πόλιν οἰ-
κοῦσα περιμάχητον, ἐλθέ δεῦρο·
καὶ πολύνουμε θηροφόνῃ,
Λατοῦς χρυσώπιδος ἕρνος,
σύ τε, πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
ἀλιμέδον,
προλιπὼν μυχὸν ἰχθυόεντα
οἰστροδόνητον, Νηρέος εἰναλίου τε κόραι
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΘΕΟΓΟΝΙΑ ΣΤ. 13

ἔνθεν ἀπορνύμεναι κεκαλυμμέναι ἥερι πολλῶ
ἐννύχαι στείχον περικαλλέα ὅσσαν ἰεῖσαι,
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς **γλαυκῶπιν** Ἀθήνην
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
ἥδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον ἐννοσίγαιον
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην
Ἥῳ τ' Ἠελίον τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΘΕΟΓΟΝΙΑ

ΣΤ. 573

αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι·
γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ Ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ἀργυφὴ ἐσθῆτι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτρην
δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
[ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους νεοθηλέας, ἄνθεα ποίης,
ἱμερτοὺς περίθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΘΕΟΓΟΝΙΑ

ΣΤ. 587

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ' ἐνθά περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢδ' ἀνθρωποί,
κόσμῳ ἀγαλλομένην **γλαυκῶπιδος** Ὀβριμοπάτρης·
θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους,
ὥς εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΘΕΟΓΟΝΙΑ

ΣΤ. 888

ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε θεὰν **γλαυκῶπιν** Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν,
Γαίης φραδομοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰιγενετᾶων.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΘΕΟΓΟΝΙΑ

ΣΤ. 895

ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
πρώτην μὲν κούρην **γλαυκῶπιδα** Τριτογένειαν,
ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἥμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἄλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν,
ὥς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΘΕΟΓΟΝΙΑ

ΣΤ. 924

αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδα γείνατ' Ἀθήνην,
δεινὴν ἐγρεκῦδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε·
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃτι μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἥρισεν ὦ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐραניῶνων.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΣΤ. 72

..
[αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυῆεις
παρθένῳ αἰδοίῃ Ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὺ
ὄρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
ᾠραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν·
πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη·]
ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεῖφόντης
ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἦθος
τεύξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
θήκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΑΣΤΙΣ

ΣΤ. 325

Ἀρχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καὶ σφραγὶς θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“Χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὕμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσειν
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΑΣΤΙΣ

ΣΤ. 343

τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος
σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμοκλήσας
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο·
ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἀνασσείσασα· περιστενάχῃσε δὲ γαῖα.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΑΣΤΙΣ

ΣΤ. 455

ἀπὸ δὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ἔγχεος ὀρμήν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΑΣΤΙΣ

ΣΤ. 470

ἀτὰρ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ἔξικετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

ΘΡ. 33Α, ΣΤ.31

ἀλλὰ] .τότ' ἀντίος ἦλθε βίης Ἡρακληείης
['.ίας, τῷ δὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
Ἀμφιτρυωνι] ἄδη θῆκ' εὐσχεθὲς ἐν παλάμῃς[ι
τόξον, καὶ οἱ φρ] ἄσσε Περικλύμενον θεοειδ[έα
[] κεν κρατερὸν μένος α...[
[] μενος τάνυσεν χεῖρε[σσι φίλησι
τόξον, καὶ τα] χὺν ἰὸν ἐπὶ στρεπτῆς[νευρῆς
STERH. BYZ. P. 205. 5 — 1 Ο ΜΕΙΝΕΚΕ
Νέστωρ δ' οἶος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερῆνῳι.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ ΟΛ. ΩΔΗ7, ΣΤ. 51

κεί-
νοισι μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν {Ζεὺς}
ᾧ πολὺν ὕσε χ' ρυσόν· αὐτὰ δέ σφισιν ὥπασε τέχ' ἵαν
πᾶσαν ἐπιχθονίων **Γλαυκ-**
ῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κ' ῥατεῖν.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ ΝΕΜΕΑ

ΩΔΗ 7, ΣΤ. 96

ὦ μάκαρ,
τὴν δ' ἐπέοικεν Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν
κόραν τε **γλαυκῶπιδα**· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκὰν
ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ ΝΕΜΕΑ

ΩΔΗ 1 Ο, ΣΤ. 7

Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξαν-
θά ποτε Γ' **λαυκῶπις** ἔθηκε θεόν·
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνω-
θεῖσα Διὸς βέλεσιν
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος·
καὶ γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει πάλαι·
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολῶν τοῦ-
τον κατέφανε λόγον·
πατ' ῥι δ' Ἀδ' ῥάστοιο Λυγκεῖ τε φ' ῥενῶν
ἄκαρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ·
θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 7 Ο D, ΣΤ. 39

[].ον
[]
[]ἀνέρρηξαν[
[].
[]ε
[]...[]οἶαυ
...μ]έμηλεν πατρὸς νόω,
....]σσε νιν ὑπάτοισιν βουλευμάσι<ν>·
᾽Ολυμ]πὸθεν δέ οἱ χρυσόρραπιν ὤρσεν Ἑρμᾶν.[
καὶ π]ολίοχον **Γλαυ-**
κῶπιδ]α· τὸ μὲν ἔλευσεν ἴδον τ' ἄποπτα
.....]. ἦ γὰρ [α]ὐτῶν μετὰστασιν ἄκραν[
..θη]κε· πέτραι δ' [ἔφ]α[ν]θεν ἀντ[ι] φωτῶν
....]ν τ' ἔρωτος ἀνταμοιβὰν ἐδάσσατο[
στρα]τάρχῳ·
....].ισε.[.....]οι
....]ον.[....].γένος τε δαιμο-
....]ιλτε[.....]ται· τὸ δὲ φυγεῖν
.....].να[....]ετε παμπά[..]ν καμοροι
[].οδος τετα[

ΓΑΛΗΝΟΣ 3. 8,9, ΣΤ. 3

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα ἔμελλε θεὰν **γλαυκώπιδ'** Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἔξαπατήσας
αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐγκάθετο νηδύν·
ὥς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

ΓΑΛΗΝΟΣ 3. 8,10, ΣΤ.2

εἶτα προελθὼν φησιν οὕτως·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς **γλαυκώπιδά** γείνατ' Ἀθήνην,
δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ἧ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΣΙΚ. 1.12,8, ΣΤ. 4

λέγεσθαι
δ' αὐτὴν καὶ **Γλαυκῶπιν**, οὐχ ὥσπερ ἔνιοι τῶν
Ἑλλήνων ὑπέλαβον, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχειν
γλαυκοὺς· τοῦτο μὲν γὰρ εὐήθες ὑπάρχειν· ἀλλ' ἀπὸ
τοῦ τὸν ἄερα τὴν πρόσοψιν ἔχειν ἔγγλαυκον.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΣΙΚ. 8, 29, 1, ΣΤ.8

ἔνθα σε βάρβαροι ἄνδρες, ἐπὰν Λιβύης ἐπιβήης,
βαιτοφόροι ἐπίασι· σὺ δ' εὐχόμενος Κρονίῳ
Παλλάδι τ' ἐγρεμάχῃ **γλαυκώπιδι** καὶ Διὸς υἱῷ
Φοῖβῳ ἀκερσεκόμῃ νίκην ὑποχείριον ἔξεις,
καὶ μάκαρος Λιβύης καλλιστεφάνου βασιλεύσεις
αὐτὸς καὶ γένος ὑμόν· ἄγρι δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων.

ΨΕΥΔΟΛΟΥΚΙΑΝΟΣ 8, 15

[ΤΡΙΕΦΩΝ]

Μῶν καὶ διὰ τοῦτο ἡ **Γλαυκῶπις** ἀκαταμάχητος;

ΨΕΥΔΟΛΟΥΚΙΑΝΟΣ 11, 7

ἥδιον
ἂν οὖν ἀκούσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα ἢ “πρέσβα θεὰ
θυγάτηρ μεγάλου Κρόνου”, Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν
βουληθεῖη Τριτογένεια πρὸ τοῦ **Γλαυκῶπις** καλεῖ-
σθαι, Ἀφροδίτη τε τιμήσaiτ' ἂν τοῦ παντὸς καλεῖ-
σθαι Χρυσῇ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ 1, 6

[ΑΘΗΝΗ]

Ναὶ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
γουνουμαί σε θεὰ **γλαυκῶπις**, τριτογένεια,
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἤδη,
τίς μῆτις δάκνει σε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἢ τί βαρὺ στενάχεις ὥχρός τέ σε εἶλε παρειάς;

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ 11, 8

Ἔπειτα δὲ ναοὺς ἐγείραντες ἵνα αὐτοῖς μὴ
ἄοικοι μηδὲ ἀνέστιοι δῆθεν ὦσιν, εἰκόνας αὐτοῖς
ἀπεικάζουσιν παρακαλέσαντες ἢ Πραξιτέλην ἢ
Πολύκλειτον ἢ Φειδίαν, οἱ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπου
ἰδόντες ἀναπλάττουσι γενειήτην μὲν τὸν Δία,
παῖδα δὲ εἰς αἰὲ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ἑρμῆν
ὑπηγήτην καὶ τὸν Ποσειδῶνα κυανοχαίτην καὶ
γλαυκῶπιν τὴν Ἀθηνᾶν.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ

13, 1, 27

ἡ δὲ πηδᾶ καὶ πυρ-
ριχίζει καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει καὶ τὸ δόρυ
πάλλει καὶ ἐνθουσιᾶ καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ
καὶ ἀκμαία γεγένηται δὴ ἐν βραχεὶ **γλαυκῶπις**
μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ τοῦτο ἡ κόρυς.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΔΥΣΚΟΛΟΣ 2, 1, 1, ΣΕΛ. 126, ΠΑΡ. 5

καὶ σαφὲς μὲν ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως, <νεφελη-
γερέτα Ζεὺς, **γλαυκῶπις** Ἀθήνη, ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς>·
ἀλλὰ καὶ δι' ἀποδείξεως ἔστι τὸ τοιοῦτον παραστήσαι.

ΑΙΛΙΟΣ (Περὶ σχημάτων)

ΣΕΛ. 101, ΠΑΡ. 16

καὶ γὰρ **γλαυ-**
κῶπιδα Κασάνδραν, ἐρασιπλόκαμον κόραν Πριάμοιο,
φᾶμις ἔχῃσι βροτῶν.

ΑΙΛΙΟΣ (Ἐπιμερισμοί)

ΣΕΛ. 208, ΠΑΡ. 12

Τὰ παρὰ τὸ ὤπα, ἥτοι τὸν ὀφθαλμὸν, συγκείμενα,
ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ἄνθρωπος·
μέτωπον· πρόσωπον· ἐνώπιον· φαιδρωπός· ἀγριωπός· βλο-
συρωπός· πολυωπός, ὁ πολυόφθαλμος· στενωπός· **γλαυ-
κῶπις**· βοῶπις· δυσωπῶ, ῥῆμα, καὶ δυσωπία.

ΣΤΡΑΒΩΝ

7, 3, 6, 57

ἄλλους δ' αἰ-
τιᾶται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων καὶ τοῦ Ἀκακησίου
καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου δ' ἐν Πηλίῳ, **Γλαυ-
κωπίου** δ' ἐν Ἀθήναις.

ΕΥΦΟΡΙΩΝ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 9, ΣΤ. 4

..]θι κάππεσε λύχνου
[]α κατὰ **Γλαυκώπιον** Ἔρση,
[οὔνεκ' Ἀθ]ηναίης ἱερὴν ἀνελύσατο κίστην
[δεσποίν]ης.

ΕΥΦΟΡΙΩΝ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 150, ΣΤ. 1

Ἀμπέλινος
Βότρυα
Γλαυκῶπις
Ἑλλιπέες
Ἑνοσίχθων
Ἥλι, ἥλι
Κηπουρός
Ναυαγός
Πεφορινῶσθαι
Φλεγεθοίατο
Χαμαιεῦναι
Αἰγιδόκος

ΤΥΡΤΑΙΟΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 2, ΣΤ. 1 6

ἀν' ἐγγύτεροι γέν[εος]
αὐτὸς γὰρ Κρονίων] καλλιστεφάνου [πόσις Ἥρης
Ζεὺς Ἡρακλείδαις] ἄστυ δέδωκε τό[δε,
οἷσιν ἅμα προλιπ]όντες Ἑρινεὸν [ἠνεμόεντα
εὐρεῖαν Πέλοπ]ο[ς] νῆσον ἀφικόμ[εθα
[]γλαυκῶπ[ι]δος[
Φοίβου ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν
μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·
ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
οἷσι μέλει Σπάρτης ἡμερόεσσα πόλις,
πρεσβυγεν<έα>ς τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους
μυθεῖσθαι τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
μηδέ τι βουλεύειν τῇδε πόλει <σκολιόν>·
δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι.

ΑΙΛΙΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ἀθηνᾶ

ΣΕΛ. 1 3, ΣΤ. 1 0

ἐνιδῶν
γὰρ ἐμπορίᾳ τε καὶ ναυμαχίᾳ τῆς Ἀθηνᾶς οὖσιν ἀμφοτέ-
ροις, ἐνεῖδον γεωργίᾳ τε καὶ ἐμπορίᾳ τῆς Ἀθηνᾶς οὖσιν
ἀμφοτέροις, καὶ Βουζύγης τις ὑπῆλθέ με τῶν ἐξ ἀκροπό-
λεως, καὶ ὥς οὐκ ἦν τῷ γεωργῷ οὔτε τὸ ἄροτρον οὔτ',
ἐπειδὴ καὶ τὸ ἄροτρον, τό γε ζεῦξαι τὰς βοῦς,
εἰ μὴ ἐπιπροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη,
δι' ἧς ἄροτρον μὲν καὶ ναῦς ἐδημιουργήθη, ἐζεύχθησαν
δὲ ἵπποι καὶ βόες.

ΠΙΣΑΝΔΡΟΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 7, ΣΤ. 1

ΗΡΑΚΛΕΙΑ

τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ποίει θερμὰ λοετρὰ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ ΘΡΑΥΣΜΑ S1 4, ΣΤ. 3

..

.....μ]ιμνε παραὶ Δία παμ-
βασιλῆα·]
τόκα δὴ γλαυκ]ῶπις Ἀθάνα
φάτ' εὐφραδέω]ς ποτὶ δὲν κρατερό-
φρονα πάτρω' ἰ]πποκέλευθον·
“ἄγ' ὑποσχέσιον]ς μεμναμένος ἄ[ν-
περ ὑπέστας]
.....Γαρυ]όναν θ[αν]άτου

ΙΒΥΚΟΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ ΘΡΑΥΣΜΑ 2 2^A, ΣΤ.

οὐ γὰρ αὔσιον πάϊς Τυδέος
τὸν γὰρ Ἡρακλ[έ]α π[ρ]όμαχον γενέσθαι
φ[ασί τ]οῦ Δ[ιὸς ς]ὺν ἀριστ[οπάτραι
κρατ]ερόφρ[ονι Πα]λ[λ]άδι· [τὰ]ν γὰρ ἔτικτε<ν> αὐτός,
κορυφᾶς δέ οἱ ἐξανέπαλτο [
παρελέξατο Καδμίδι κούραι,
γλαυκῶπιδα Κασσάνδραν
ἔρασιπλόκαμον Πριάμοιο κόραν
φᾶμις ἔχησι βροτῶν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΤΑΤΙΟΣ 2, 1 4, 1, 7

χρησμὸν ἴσχου-
σιν οἱ Βυζάντιοι τοιόνδε·
Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτῶννυμον αἶμα λαχοῦσα,
ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἡπείροιο φέρουσα,
ἔνθ' Ἥφαιστος ἔχων χαίρει γλαυκῶπιν Ἀθήνην·
κεῖθι θυηπολίην σε φέρειν κέλομαι Ἡρακλεῖ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ ΘΡΑΥΣΜΑ 2 3 8, 1 1

]κέλευε δὲ μήποτ' ἐλέγξα[ι
]νε.η δ' ὑπὸ πάντας ἀέθλου[ς
]σόον δέ κεν α[ῦ]θι δέχοιο
]δ...'.εχ..ά...[

.αρήν κεκύθεσθε κ.[
]...[.]'.νε.[
]ε δ' ἦν τόδε χειραεσα[
]τας ἀκὴν ἔχε· τῇ δε.[
]ν.ου αἰσυμνήτις[
†ῆ τ' ἄκρησθ† ἵ]να **Γλαυκώπιον** ἵζε[ι
]εν ἀεὶ περὶ πότνια γα[
]ς ὄθι πτολέμοιό μ' ἐπ.[
].[]['

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 159, ΣΤ 59

Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις
συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μετα-
ποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὃς τὴν μὲν Γαῦδον
Καλυψοῦς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κόρ-
κυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιᾶται ψεύσασθαι περὶ
Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκακησίου, καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ,
Πελεθρονίου τε ἐν Πηλίῳ, **Γλαυκωπίου** τε ἐν Ἀθήναις.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

8, 6*, D, 4

Μὴ με οἴου πυνθάνεσθαι εἰ τοιαύτην
ἡγεῖ τὴν Ἀθηναῶν, οἶαν Φειδίας ἐδημιούργησεν, οὐδὲν
τῶν Ὀμήρου ἐπῶν φαυλοτέραν, παρθένον καλήν, **γλαυ-
κῶπιν**, ὑψηλήν, αἰγίδα ἀνεζωσμένην, κόρυν φέρουσαν,
δόρυ ἔχουσαν, ἀσπίδα ἔχουσαν· μηδὲ αὖ τὴν Ἥραν,
οἶαν Πολύκλειτος Ἀργείοις ἔδειξεν, λευκώλενον, ἐλε-
φαντόπηχυν, εὐῶπιν, εὐείμονα, βασιλικήν, ἰδρυμένην
ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου· μηδέ γε αὖ τὸν Ἀπόλλωνα, οἶον
γραφεῖς καὶ δημιουργοὶ εἰκάζουσιν, μειράκιον γυμνὸν
ἐκ χλαμυδίου, τοξότην, διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ὥσπερ
θέοντα.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

40, 2, Β, 3

Μὴ σὺ γε, ὦ δικαστῶν εὐδαιμονέστατε, ἀλλὰ
φειδῶ ἔχε ὀνομάτων αἰσchrῶν, καὶ ἡρέμα κάτιθι ἐκ
τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰ ἔσχατα· ἵνα μὴ τὸν Ὅμηρον αὐθὶς
σοι προφέρω, λευκώλενον τὴν Ἥραν λέγοντα, καὶ ῥο-
δόπηχυν τὴν Ἥω, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν **γλαυκῶπιν**, καὶ
ἀργυρόπεζαν τὴν Θέτιν, καὶ Ἥβην καλλίσφυρον· ὧν
οὐδεμιᾶς ἀφαιρήσει τὸ κάλλος, κἄν ἐν μέρει ἦ, εὖφη-
μός γε ἐθέλων εἶναι τὰ θεῖα, καὶ ἥκιστα πλημμελής.

ΟΡΦΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ 22, ΣΤ. 1

Ὠκεανοῦ καλέω νύμφην, **γλαυκῶπιδα** Τηθύν,
κυανόπεπλον ἄνασσαν, εὐτροχα κυμαίνουσιν,
αὖραις ἡδυπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν.

ΟΡΦΙΚΑ, ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ

ΣΤ. 492

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοισιν ἐκέλσαμεν, ἐν δ' ἄρα Τίφυς
ἰθύντωρ ἀκάτοιο, καὶ ἀγλαὸς Αἴσονος υἱός,
σύν τ' ἄλλοι Μινύαι **γλαυκῶπιδι** Τριτογενεῖῃ
θῆκαν αἰείραντες βριθὺν λίθον, ἔνθα δὲ νύμφαι
κρήνη ὑπ' Ἀρτακίῃ καλὰ νάματα πλημμύρουσιν·
οὔνεκά οἱ πλώουσιν ἀνὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον
εὖδιος ἀντεβόλησε μυχοῦ ἔντοσθε γαλήνη,
οὐδ' εἰς γαῖαν ἔριψαν ἐϋγνάμπτους ἀγκύρας,
κύμασι θεινόμενοι ὑπὸ χειμερίαισιν ἀήταις.

ΟΡΦΙΚΑ, ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ

ΣΤ. 694

Τοῦ δὲ καὶ εἰσαΐοντος ἐπαχνώθη φίλον ἦτορ,
ἐν στέρνοισι δὲ κεῦθεν, ἃ οἱ τελέεσθαι ἔμελλεν,
μοῦνος ἀφ' ἡρώων· ἀλλὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
Ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐρωδιὸν ἦκε φέρεσθαι
ἄκρην ἱστοκεραῖαν· ὃ δ' ἀσχαλὼν πεπότητο,
πέτραις δ' ἐν μυχάταισιν ὑπὸ πτερύγεσσιν ἀερθεῖς
δινεῖται· ταῖ δ' αἶψα κραδαινόμεναι ἐκάτερθεν
σύμπεσον ἀλλήλαισι, καὶ οὐρῆς ἄκρον ἔκερσαν
ὄρνιθος· περὶ δέ σφιν ἐτώσιον ἠρείσαντο.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 5 6, ΣΤ. 4

χφ, 1 2 3. (εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι
περιδδείσασα θεοῖσι) εἰκότως δὲ ὡς δεδοικυῖα τὸν πατέρα
καὶ ἤδη πεπαιδευμένη μὴ ἐναντιοῦσθαι, περὶ τῶν μελλόντων
ἢ [Γλαυκῶπις](#) φροντίζει.

ΤΡΥΦΩΝ Περὶ τρόπων

ΣΕΛ. 204, 2 7

Ἀντονομασία ἐστὶ λέξις ἢ φράσις διὰ συνωνύμων
ὀνομάτων τὸ κύριον παριστῶσα· λέξις μὲν Φοῖβε ἀντὶ
τοῦ Ἀπολλων, καὶ Ἐννοσίγαιε ἀντὶ τοῦ Πόσειδον, καὶ
ὄφρα ἴδῃ [γλαυκῶπις](#), ὅταν ᾧ πατρὶ μάχεται·
ἀντὶ τοῦ Ἀθηνᾶ.

ΨΕΥΔΟΪΟΥΣΤΙΝΟΣ 4, Α, 1

Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
Ἰστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
Ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ [γλαυκῶπις](#) Ἀθήνη.

ΤΡΙΦΙΟΔΩΡΟΣ Ἄλωσις Ἰλίου 1 8 4

εὐξάμενοι δὴ ἔπειτα Διὸς [γλαυκῶπιδι](#) κούρη
ἱππείην ἔσπευδον ἐς ὀλκάδα· τοῖσι δ' Ἀθήνη
ἄμβροσιν κεράσασα θεῶν ἐκόμισσεν ἔδωδὴν
δεῖπνον ἔχειν, ἵνα μή τι πανημέριοι λοχόωντες
τειρόμενοι βαρύθοιεν ἀτερπεί γούνατα λιμῶ.

ΤΡΙΦΙΟΔΩΡΟΣ Ἄλωσις Ἰλίου 5 6 6

ἴαχε δὲ [γλαυκῶπις](#) ἐπ' ἀκροπόλῃος Ἀθήνη
αἰγίδα κινήσασα, Διὸς σάκος, ἔτρεμε δ' αἰθήρ
Ἥρης σπερχομένης, ἐπὶ δ' ἔβραχε γαῖα βαρεῖα
παλλομένη τριόδοντι Ποσειδάωνος ἀκκῇ,
ἔφριξεν δ' Αἰδης, χθονίων δ' ἐξέδρακε θώκων
ταρβήσας, μή πού τι Διὸς μέγα χωσαμένοιο
πᾶν γένος ἀνθρώπων κατάγοι ψυχοστόλος Ἑρμῆς.

ΛΟΥΚΙΟΣ 37, 6

οἱ δὲ δράκοντες καὶ ἡ γλαυξ διὰ τὸ ἐμφερές τῶν ὀμμάτων ἀνατίθενται ταύτῃ **γλαυκώπιδι** οὔσῃ· σμερδαλέον γὰρ ὁ δράκων δέδορκε καὶ φυλακτικόν τι ἔχει καὶ ἄγρυπνον καὶ οὐκ εὐθήρατος εἶναι δοκεῖ· ‘οὐ χρὴ’ δὲ ‘παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα’].

ΕΡΩΤΙΑΝΟΣ

42, 5

ὥς <Ὅμηρός>

φησιν·

αὐδήεντα δ’ ἔθηκε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

ΙΠΠΙΑΤΡΙΚΑ

8, 6, 9

τοὺς μέντοι <**γλαυκωπίας**> ἀποσοβεῖ τριβομένη.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΟΜΗΡΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ 4, 19

<ἀγελαῖην> ἄφετον, ἀδάμαστον· “αὐτὰρ Ἀθηναίη **γλαυκώπιδι** βοῦν ἀγελαῖην.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΟΜΗΡΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ 55, 7

<γλωχῖνα> τὴν γωνίαν, καὶ <τριγλώχινας οἰστούς> τοὺς τριγώνους τὸ σχῆμα.

<**γλαυκῶπις**.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ 13, ΣΤ. ΟΔ. 389, ΣΧΟΛΙΟ 1

ἔλπειν ποιεῖ ἔλ-

πειν . δ 105. Θ 328.

<αἶ κέ μοι ὥς μεμαυῖα παρασταίης, **γλαυκῶπι**,

καὶ κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ ΙΛΙΑΔ. 4, ΙΛΙΑΔ. 439, ΣΧΟΛΙΟ 1

<ᾤρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ **γλαυκῶπις**

Ἀθήνη,

Δεῖμός τ’ ἦδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα>:

αἱ διπλαῖ, ὅτι διὰ μέσου τῶν Τρωικῶν θεῶν τέταχε τὴν

Ἀθηναῖαν, καὶ ὅτι Δεῖμος καὶ Φόβος Ἄρεος υἱοί.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ ΙΛΙΑΔ. 8, ΙΛΙΑΔ. 373, ΣΧΟΛΙΟ 1

λ.

〈έσται μάν ότ' άν αυτε φίλην γλαυκώπιδα
είπη〉: ή διπλή πρός τὸ τῆς έρμηνείας ίδιον, ώς εκεί <έσσε-
ται ήμαρ ότ' άν ποτ' όλώλη "Ιλιος ίρή> (Δ 164 Z 448)
άντὶ τοῦ ότ' όλεΐται.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ ΙΛΙΑΔ. 8, ΙΛΙΑΔ. 406, ΣΧΟΛΙΟ 1

P. 29.

〈όφρ' είδη γλαυκῶπις, ότ' άν ψ πατρὶ μάχηται.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ ΙΛΙΑΔ. 8, ΙΛΙΑΔ. H420-4, ΣΧΟΛΙΟ 1

A.

CF. Π 371 ET AR. 149.

〈όφρ' είδῆς γλαυκῶπις — (422) όττι κεν είπη.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ ΙΛΙΑΔ. 20, ΙΛΙΑΔ. H67-9, ΣΧΟΛΙΟ 3

λ.

〈ήτοι ό μέν γάρ εναντα Ποσειδάωνος άνακτος
ίστατ' Απόλλων Φοῖβος, έχων ια πτερόεντα,
έντα δ' Ένυαλίιο θεά γλαυκῶπις Αθήνη〉.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ ΙΛΙΑΔ. 24, ΙΛΙΑΔ. H23-30, ΣΧΟΛΙΟ 4

ένθ' άλλοις μέν πᾶσιν έήνδανεν, οὔδέ ποθ' "Ηρη
οὔδὲ Ποσειδάων' οὔδὲ γλαυκῶπιδι κούρη,
άλλ' έχον ώς σφιν πρῶτον άπήχθετο "Ιλιος ίρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαός, Αλεξάνδρου ένεκ' άτης,
ὃς νείκεσσε θεάς, ότε οί μέσσαυλον ίκοντο,
τήν δ' ήνησ' ή οί πόρε μαχλοσύνην άλεγεινήν〉.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ ΙΛΙΑΔ. 24, ΙΛΙΑΔ. 25, ΣΧΟΛΙΟ 6

AD V. 23 REFERENS DIXIT LEHRS. αR. 187)· γέλοιον
γάρ τὸ <οὔδέποθ' "Ηρη οὔδὲ Ποσειδάωνι οὔδὲ γλαυ-
κῶπιδι κούρη〉· τίνες μέν γάρ έτι ελείποντο τῶν τριῶν
σεμνότεροι μετὰ τὸν Δία τῶν μή συνευδοκούντων;

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ, ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ ΛΟΓΙΚΑ ΦΥΣΙΚΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 908, ΣΤ. 32

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν **γλαυκῶπιν** Ἀθήνην
Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἔξαπατήσας
Αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν·
Ὡς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ, ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ ΛΟΓΙΚΑ ΦΥΣΙΚΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 908, ΣΤ. 37

εἶτα προελθὼν φησιν οὕτως>· (IBID. 924 – 26)
<Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς **γλαυκῶπιδα** γείνατ' Ἀθήνην,
Δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
Πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε μάχαι τε.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 42, ΣΤ. 16

.. εὐρύν> [B 43] ἀσθενὴ καὶ ἀμυδρὰν ἀνάρροιαν ἴσχει
πρὸς ἡμᾶς διὰ τὴν κλάσιν ἐκλυομένης τῆς δυνάμεως.
ἀπεστέγασεν δέ οἱ αὐγὰς,
ἔστ' ἂν ἵη καθύπερθεν, ἀπεσκνίφωσε δὲ γαίης
τόσσον ὅσον τ' εὖρος **γλαυκῶπιδος** ἔπλετο μήνης.

ΕΚΑΤΑΙΟΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

VOLUME-JACOBY'-F 3A, 264,F,

ΘΡΑΣΜΑ 25, ΣΤ. 65

λέγεσθαι δ' αὐτὴν καὶ **Γλαυκῶπιν** οὐχ ὥσπερ ἔνιοι τῶν
Ἑλλήνων ὑπέλαβον ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχειν γλαυκοὺς — τοῦτο μὲν γὰρ
εὐήθες
ὑπάρ-
χειν — ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὸν ἀέρα τὴν πρόσοψιν ἔχειν ἑγγλαυκον.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ ΑΛΛΗΓΟΡΙΑΙ ΟΜΗΡΙΚΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 52, 3, 3

Οὐ

γὰρ ἔτι «Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ» παρ' αὐτῷ
συνέρρωγεν, ἀλλ' οὐράνιαι ταραχαὶ καὶ στάσεις τὸ θεῖον
ἐπινέμονται·

Ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,

ἅντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
Ἥρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδινή
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο,
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἑριούνιος Ἑρμῆς,
ἅντα δ' ἄρ' Ἠφαίστοιο μέγας ποταμός βαθυδίνης.
Οὐκέτι ταῦθ' Ἔκτωρ πρὸς Αἴαντα μαχόμενος, οὐδ'
Ἀχιλλεύς πρὸς Ἑκτορα καὶ μετὰ Πατρόκλου Σαρπηδῶν,
ἀλλὰ τὸν μέγαν οὐρανοῦ πόλεμον ἀγωνοθετήσας Ὀμηρος
οὐδ' ἄχρι μελλήσεως τὸ κακὸν ὥπλισεν, ἀλλ' ὁμόσε τοὺς
θεοὺς συνέρραξεν ἀλλήλοις.

ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΘΕΟΛ., ΚΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ (ΒΙΒΛΙΟ 1 - 2)

ΒΙΒΛΙΟ 1, 1, 20, 43

Ἑρμείας δ' ἀπέπεμπεν, ἰδὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
Ἦιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὥς ἐπονεῖτο.
Τίς οὐκ ἂν τῶν ἀπανούργων συναρπαγείῃ ὑπὸ τῶν ἐπῶν τού-
των, καὶ νομίσειεν οὕτως αὐτὰ Ὀμηρον ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπο-
θέσεως πεποιηκέναι;

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

ΘΡΑΥΣΜΑ 343*, ΣΤ. 2

394, 5: <εὐνοέστατον>· “καὶ **γλαυκῶπιν** τίω πάντοτε
βροτοῖσιν <εὐνοεστάτην θεόν>” (INCERTI AUCTORIS).

ΤΡΥΦΩΝ 2 ΓΡΑΜΜ.

20Α, 1, 4

Ἀντονομασία
Ἀντονομασία ἐστὶν ὄνομα ἐπιθετικὸν δὲ καὶ μόνον ἀντὶ κυρίου παραλαμβάνεται,
οἶον
ὄφρ' εἰδῇ **Γλαυκῶπις**, ὅταν ᾧ πατρὶ μάχῃται,
ἀντὶ τοῦ ἢ Ἀθηνᾶ.

ΒΙΟΙ ΟΜΗΡΟΣ, <ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ> 2, 1332

Ἦνεστι δὲ καὶ τὸ ἄλλως συμβαῖνον ἐκ προνοίας διαφυγεῖν, ὅπερ ἐν
τούτῳ παρίστησιν·
ἔνθα δὲ καὶ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεᾷ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟ 3, 3, 8,2

λέγεσθαι δὲ αὐτὴν
καὶ **γλαυκῶπιν**, οὐχ ὥσπερ ἔνιοι τῶν Ἑλλήνων ὑπέλαβον ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς γλαυκοὺς ἔχειν· τοῦτο μὲν γὰρ εὐήθες ὑπάρχειν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὸν ἀέρα
τὴν πρόσοψιν ἔχειν ἔγγλαυκον.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΠΑΝΑΡΙΟΝ (ΚΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ)

1, ΣΕΛ. 430, 22

Ἑρμείας δ' ἀπέπεμπεν ἰδὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
ἦδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΣ

ΣΕΛ. 874, ΣΤ. 2

Τὴν γλαῦκ' ἐπέσκωπτέ τις· ἦδ' ἐφύργαν
Τῶν σκωμμάτων ἕκαστον εὐστόχῳ λόγῳ·
»Ὅσον κάρηνον! — Τοῦ Διὸς δὲ πηλίκον! —
Ἢ γλαυκότης δέ! — Τοῦτο τῆς **Γλαυκώπιδος**.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΕΛ. 295, 12

καὶ ἡ ἀσπίς δὲ τῆς
Ἀθηνᾶς διὰ τὴν μαρμαρυγὴν <δεινὴ τε σμερδνὴ τε> (Ε 742)· δεινὸν
γὰρ καὶ φοβερόν καὶ τὸ ἄγαν λαμπρόν καὶ στίλβον, ὡς ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς
τῆς **γλαυκώπιδος** ἔφη· <δεινὴ δέ οἱ ὅσσε φάνθεν> (Α 200), ὅπερ
ἐπ' ἄλλων ἔφη <ὄμματα μαρμαίροντα> (Γ 397).

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΕΛ. 295, 14

<γλαυκιόωντες>
δὲ λέοντες καὶ Ἀθηνᾶ <**γλαυκῶπις**> ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ὃ ἐστὶν ἄσκιον
καὶ διὰ τοῦτο λευκόν, ὑπ' αὐτοῦ εἴρηται· μέλαινα γὰρ ἡ σκιά, οἶον
<σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγριαί> (β 388), ἥτοι ἡλίου δύντος συνεσκο-
τοῦντο· ὁξὺ δὲ τὸ λευκόν, ὡς τὸ μέλαν ἀμβλύ· ἡ οὖν ὁξὺ
γλαυκῶπις.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΟΜΗΡΙΚΟΝ

ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟ 1, 69, 13

QUAE VERBA, INTERIECTO SIGNO SCHOLII FINITI,

AB IIS EXCIPIUNTUR, QUAE P. 295, 13 SQQ. EDIDIMUS: γλαυκιάωντες
δὲ οἱ

λέοντες — οὕτως ἐβουλόμην τὰς Ὀμηρικὰς λέξεις καὶ τοὺς ἐξηγητὰς
σκοπεῖσθαι, καὶ τοὺς τοῦτον τὸν τρόπον ἐξηγησαμένους ἀποδέχεσθαι,

QUAE UT, NISI FALLOR, ETIAM SUPERIORA ILLA (δέδορκε — στίλβον)
SIGNO

APPOSITO AD <γλαυκῶπις> V. 44 RELATA SUNT. HORUM
SCHOLIORUM A QUAESTIONE

A NOBIS EDITA SCRIPTURAE DISCREPANTIAM NONNUMQUAM
PROPTER

MISERAM CHARTAE CONDICIONEM SATIS INCERTAM AFFERRE,
PRAESERTIM CUM

A <LUDWICHIO>, PROGR. III, P. 13, TRIA ILLA FRAGMENTA ACCURATE
EDITA

SINT, SUPERVACANEUM ESSE DUXIMUS.

INTER QUAESTIONES A NOBIS 1106 SQQ. COLLATAS EXTREMO LOCO
POSITUM.

V. 284.

SCHOLIUM PORPHYRIANUM AD ἀπείρονα γαῖαν ADSCRIPTUM, QUOD
AD Ξ 200, P. 193, 11 SQQ., DINDORFII ET TEXTUM ET
ANNOTATIONEM SECUTI

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΟΜΗΡΙΚΟΝ

49,10

καὶ ἡ

ἄσπις δὲ τῆς Ἀθηνᾶς διὰ τὴν μαρ-
μαρυγὴν «δεινὴ τε σμερδνὴ τε»·

δεινὸν γὰρ καὶ φοβερόν καὶ τὸ ἄγαν
λαμπρόν καὶ στίλβον, ὡς ἐπὶ τῆς

Ἀθηνᾶς τῆς γλαυκῶπιδος ἔφη·

»δεινὴ δὲ οἱ ὅσσε φάνθεν», ὅπερ

ἐπ' ἄλλων ἔφη «ὄμματα μαρμαί-
ροντα».

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΟΜΗΡΙΚΟΝ

49, 14

γλαυκιόωντες» δὲ λέοντες
καὶ Ἀθηνᾶ «γλαυκῶπις» ἀπὸ τοῦ
γάλακτος, ὃ ἐστὶν ἄσκιον καὶ διὰ
τοῦτο λευκόν, ὑπ' αὐτοῦ εἴρηται· μέ-
λαινα γὰρ ἡ σκιά, οἷον «σκιόωντό
τε πᾶσαι ἀγυαί», ἥτοι ἡλίου δύν-
τος συνεσκοτοῦντο· ὁξὺ δὲ τὸ λευ-
κόν, ὡς τὸ μέλαν ἀμβλύ· ἡ γοῦν ὁξὺ
ὀρώσα γλαυκῶπις.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΟΜΗΡΙΚΟΝ

49, 10

καὶ ἡ ἀσπίς
δὲ τῆς Ἀθηνᾶς διὰ τὴν μαρμαρυγὴν
»δεινὴ τε σμερδνὴ τε»· δεινὸν γὰρ
καὶ φοβερόν καὶ τὸ ἄγαν λαμπρόν
καὶ στίλβον, ὡς ἐπὶ τῆς γλαυκῶπι-
δος Ἀθηνᾶς ἔφη· «δεινὴ δέ οἱ ὅσσε
φάνθεν», ὅπερ ἐπ' ἄλλων ἔφη «ὄμμα-
τα μαρμαίροντα».

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΟΜΗΡΙΚΟΝ

49, 15

γλαυκιόωντες»
δὲ οἱ λέοντες καὶ ἡ Ἀθηνᾶ «γλαυκῶ-
πις» ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ὃ ἐστὶν ἄ-
σκιον καὶ διὰ τοῦτο λευκόν, ὑπ' αὐτοῦ
εἴρηται· μέλαινα γὰρ ἡ σκιά· «σκι-
όωντο δὲ πᾶσαι ἀγυαί», τουτέστι
δύντος τοῦ ἡλίου συνεσκοτοῦντο·
ὁξὺ δὲ τὸ λευκόν, ὡς τὸ μέλαν ἀμ-
βλύ· ἡ οὖν ὁξὺ ὀρώσα γλαυκῶπις.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ ΚΑΤΑ ΚΕΛΣΟΥ

4, 38, 44

Ἀὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσειν κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ Ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ **Γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
ἅμφι δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
ὄρμους χρυσεῖους ἔθεσαν <χροῖ·> ἅμφι δὲ τήνδε
ᾠραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
πάντα δέ <οἱ> χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη·
ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος ἀργεῖφόντης
ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπικόλοπον ἦθος
τεῦξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 1, 469

σοὶ γάμον, ἦν ἐθέλῃς, δωρήσομαι ἄγνόν Ἀθήνης·
εἰ δέ σοι οὐ **Γλαυκῶπις** ἐπέυαδε, δέχνυσο Λητῶν
ἢ Χάριν ἢ Κυθήρειαν ἢ Ἄρτεμιν ἢ γάμον Ἑβης·
μούνῃς ἡμετέρης μὴ δίζωο δέμνιον Ἑρῆς.

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 2, 87

δένδρεα δ' αὐτόπρεμνα μετωχλίσθησαν ἀρούρης,
καὶ δαπέδῳ πέσε καρπὸς ἁώριος, ἀρτιθαλῆς δὲ
κῆπος αἰστώθη, ῥοδόεις δ' ἀμαθύνετο λειμῶν·
καὶ Ζέφυρος δεδόνητο κυλινδομένων κυπαρίσσω
αὐχμηροῖς πετάλοισι· φιλοθρήνοισι δὲ μολπαῖς
αἴλινα Φοῖβος ἄειδε δαΐζομένων ὑακίνθων,
πλέξας πένθιμον ὕμνον, Ἀμυκλαίων δὲ κορύμβων
κοπτομένη πολὺ μᾶλλον ἐπέστενε γείτοσι δάφνη·
κεκλιμένην δ' ὤρθωσεν ἐὴν πίτυν ἀχνύμενος Πάν·
καί, Μορίην μνησθεῖσα, φερέπτολιν Ἀτθίδα νύμφην,
τεμνομένη **Γλαυκῶπις** ἐπεστονάχιζεν ἐλαίῃ·
καὶ Παφίῃ δάκρυσε κονιομένης ἀνεμώνης,
πυκνὰ δὲ μυρομένη καλύκων εὐώδεα χαίτην
βόστρυχον ἄβρὸν ἔτιλλε κονιομένου ῥοδεῶνος·
καὶ στάχυν ἡμιτέλεστον ὀλωλότα μύρετο Δηῶ,
μηκέτι κῶμον ἄγουσα θαλύσιον· Ἀδρυάδες δὲ
ἥλικες ὑδύροντο λιπόσκια δένδρεα Νύμφαι.

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 5, 70

οὐρανίοις δὲ
ἐπτά πύλας ἀνέθηκεν ἰσηρίθμοισιν ἀλήταις
ἰσοτύπους· πρῶτον μὲν ἐς ἐσπέριον κλίμα πήξας
Ὅγκαιήν ἐπένειμε πύλην **γλαυκώπιδι** Μήνη
ἐκ βοὸς ὄγκηθοιο φερώνυμον, ὅττι καὶ αὐτὴ
ταυροφυῆς κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη
τριπλόον εἶδος ἔχουσα πέλει Τριτωνὶς Ἀθήνη·
δεύτερον Ἑρμάωνι διαυγεί γείτονι Μήνης
δῶκε γέρας πυλεῶνα· διαγράψας δὲ τετάρτην
Ἥλεκτρην Φαέθοντος ἐπώνυμον, ὅττι φανέντος
σύγχροος ἡλέκτροις ἀμαρύσσεται ὄρθριος αἴγλη,
Ἥελίῳ πυρόεντι πύλην ἀντώπιον Ἡοῦς

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 7, 251

εἰ δέ τις οὐρανίη θεὸς ἦλυθε — παρθενικῆς γὰρ
γλαυκὰ γαληναίων βλεφάρων ἀμαρύγματα λεύσσω —,
καὶ τάχα Τειρεσίαο παλαιότερην μετὰ νείκην
λούσατο δεῖμα βαλοῦσα πάλιν **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 12, 112

ἄλλ’ ὅτε θέσφατα ταῦτα θαλυσιάς ἔδρακε κούρη,
δίζετο χῶρον ἐκεῖνον, ὅπη παρὰ γείτονι τοίχῳ
ποιητῷ κεχάρακτο τύπῳ Γανυμήδεος εἰκὼν
ἱκμάδα νεκταρέην χρυσέῳ στάζουσα κυπέλλῳ,
ἦχι χαρασσομένων ἐπέων τετράζυγος ὁμφῇ·
κεῖθι θεὰ φιλόβοτρυς ἐκώμασεν, εὖρε δὲ νύμφη
θέσφατα κισσοφόρῳ πεφυλαγμένα ταῦτα Λυαίῳ·
“Φοίβῳ Ζεὺς ἐπένευσεν ἔχειν μαντώδεα δάφνην,
καὶ ῥόδα φοινίσσοντα ῥοδόχροϊ Κυπρογενεΐῃ,
γλαυκὸν Ἀθηναίῃ **γλαυκώπιδι** θαλλὸν ἐλαίης,
καὶ στάχυας Δήμητρι, καὶ ἡμερίδας Διονύσῳ.

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 1 2, 2 6 2

εἰ δύνασαι, **γλαυκῶπι**, τεῆς πίε καρπὸν ἐλαίης·
σὸν φυτὸν ἀγλαόδωρος ἐμὴ νίκησεν ὀπώρη,
ὅττι τεῶ λιπόωντι δέμας χρίουσιν ἐλαίῳ
ἄνδρες ἀεθλητῆρες ἀτερπές, αἰνοπαθῆς δὲ
εὐνέτιν ἢ θύγατρα βαλὼν ξυνήονι πότμῳ,
ἢ τεκέων φθιμένων ἢ μητέρος ἢ γενετῆρος
ἀνὴρ πένθος ἔχων, ὅτε γεύσεται ἡδέος οἴνου,
στυγνὸν ἀεζομένης ἀποσείσεται ὄγκον ἀνίης.

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 1 3, 1 7 5

Κεκροπίδας δ' ἐκόρυσσε μόθων ἀκόρητος Ἐρεχθεύς,
χρύσειον ἀγλαόπαιδος Ἐρεχθέος αἶμα κομίζων,
τόν ποτε πυρσοφόροιο κατὰ πτύχα παρθενεῶνος
παρθένος αὐτολόχευτος ἀνέτρεφεν ἄρσενι μαζῶ
παιδοκόμος **γλαυκῶπις** ἀνήροτος, αἰδομένη δὲ
παρθενίῳ πήχυνεν ἀήθει κούρον ἀγοστῶ
Ἥφαιστιάδην, ὅτε δύσγαμος Ἀμφιγυήεις
ἄλλοίῃ φιλότῃτι γονὴν ἔσπειρεν ἀρούρη,
θερμὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ἀφρόν Ἐρώτων·
τοῖος Ἀθηναίων στρατιῆς πρόμος ἦλθεν Ἐρεχθεύς,
Σίφνον ἔχων συνάεθλον, ὁμόπτολιν ἡγεμονῆα .

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 1 6, 1 4 9

εἰ δύνασαι **Γλαυκῶπιν** ἢ Ἄρτεμιν ἐς γάμον ἔλκειν,
καὶ βριαρὴν Νίκαιαν ἔχεις πειθήμονα νύμφην·
εἰμὶ γὰρ ἀμφοτέρησιν ὁμόστολος.

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 2 4, 2 9 1

τίς καλέει **Γλαυκῶπιν**, ὅτ' ὠδίνουσι γυναῖκες;

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 2 4, 3 2 3

καὶ μίτον ἡμιτέλεστον ἀπορρίψασα χιτῶνος
αἰδομένη **Γλαυκῶπιν** ἐῆς ἐπεβήσατο Κύπρου
ἀνδρομέης Κυθήρεια τιθηνήτειρα γενέθλης·
καὶ βίον αἰολόμορφον Ἔρωσ πάλιν ἤρμοσε κεστῶ
σπείρων εὐαρότοιο λεχώιον αὖλακα κόσμου.

NONNOS ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 3 6, 9

Ζεὺς μὲν ἄναξ μακάρων ὑψίζυγος ὑπόθι Κέρνης
ἄρεος εἶχε τάλαντα παρακλιδόν· οὐρανόθεν δὲ
ἔμπυρον ὕδατόεις προκαλίζετο Κυανοχαίτης
Ἥελιον, [Γλαυκῶπιν](#) Ἄρης, Ἥφαιστος Ὑδάσπην·
Ἥρης δ' ἀντικέλευθος ὄρεστιάς Ἄρτεμις ἔστη·
Λητώην δ' ἐπὶ δῆριν εὐρύραπις ἦλυθεν Ἑρμῆς.

NONNOS ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 4 2, 3 7 4

ἄλλ' ἐρέεις Γλαυκῶπιν ἀπειρήτην ὕμεναίων·
νόσφι γάμου βλάστησε καὶ οὐ γάμον οἶδεν Ἀθήνη·
οὗ σε τέκε [Γλαυκῶπις](#) ἢ Ἄρτεμις.

NONNOS ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 4 5, 9 2

ἄλλ' ἐρέεις· [᾿γλαυκῶπις](#) ἐς ἄρσενα δῆριν ἰκάνει
σύγγονον ἔγχος ἔχουσα καὶ ἀσπίδα Παλλὰς Ἀθήνη·
αἰγίδα καὶ σὺ τίταινε τεοῦ Κρονίδαο τοκῆος.

NONNOS ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 4 7, 6 4 5

ἄλλὰ, φίλος, πολέμιζε, καὶ αἰχμάζοντα κορύμβοις
αἰνήσεις τάχα Βάκχον, ὅτι πτερὰ σείω πεδίλων
ὄψαι ἀρραγέεσσιν ἐμοῖς εἴκοντα κοθόρνοις·
οὗ ποτε Βασσαρίδων σκεδάσεις μόθον, οὗ ποτε λήξω
πέμπων οἶνοπα θύρσον, ἕως τεδὼν Ἄργεϊ δείξω
ἔγχρῃ κισσῆεντι πεπαρμένον ἀνθερεῶνα
καὶ δρέπανον πετάλοις νικώμενον· οὗ σε σαώσει
Ζεὺς ἐμός, οὐ [Γλαυκῶπις](#) ὁμόγνιος, οὐ σέθεν Ἥρη,
καὶ μάλα περ κοτέουσα μενεπτολέμῳ Διονύσῳ·
ἄλλὰ κατακτείνω σε, καὶ αὐχέεσσα Μυκῆνη
ὄψεται ἀμηθέντα τὸν ἀμητῆρα Μεδούσης·
ἢ σε περισφίγξας ἐνὶ λάρνακι μείζονι θήσω
πλωτὸν ἀκοντίζων σε τὸ δεύτερον ἡθάδι πόντῳ·
ἦν δ' ἐθέλης, ἐπίβηθι τεῆς πάλιν ὀψὲ Σερίφου.

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 4 8, 2 1

δήσατε, δήσατε Βάκχον, ὅπως θαλαμηπόλος εἶη,
ὁππότε Πορφυρίωνι χαρίζομαι εἰς γάμον Ἑρην
καὶ Χθονίῳ Κυθέρειαν, ὅτε **Γλαυκῶπιν** αἰείσω
εὐνέτιν Ἑγκελάδοιο καὶ Ἄρτεμιν Ἀλκυονῆος·
ἄξατέ μοι Διόνυσον, ἵνα Κρονίωνα χαλέψω
δουλοσύνην ὀρόωντα δορικτήτοιο Λυαίου·
ἤέ μιν οὐτάζοντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ
κτεínaτέ μοι Ζαγρῆι πανεῖκελον, ὅφρα τις εἴπη
ἢ θεὸς ἢ μερόπων τις, ὅτι Κρονίδαο γενέθλη
Γαῖα χολωμένη διδύμους θώρηξε φονῆας,
πρεσβυτέρους Τιτῆνας ἐπὶ προτέρῳ Διονύσῳ,
ὁπλοτέρους δὲ Γίγαντας ἐπ' ὀπιγόνῳ Διονύσῳ.

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 4 8, 4 0 9

μή σε πατήρ διὰ λέκτρα μετὰ **Γλαυκῶπιν** ὀρίνει;

ΝΟΝΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 4 8, 8 0 3

..

Ἄρτεμιν ὠδίνουσαν ἐλέγξατε, μαιάδες ᾠραι,
μαρτυρίῃ τοκετοῖο, καὶ εἶπατε Τριτογενεΐη·
᾽παρθενικὴ **Γλαυκῶπι**, νεητόκε μήτηρ ἀμήτωρ.

ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

2, 1, 1 4 2

— Ἑγγύθι δ' αὐτοῦ

Παλλάδος ἀρήτειρα παρίστατο, παρθένος Αὔγη,
φᾶρος ἐπιστείλασα κατωμαδόν· οὐ γὰρ ἐθείρας
κρηδέμνῳ συνέεργεν· ἕως δ' ἀνετείνετο χεῖρας
οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς **γλαυκώπιδα** κούρην
Ἀρκαδικῆς Τεγέης ὑπὸ δειράδος.

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ

ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑ 1 2, 2 4, 4, 4

Ὅμηρος μὲν γάρ που κατὰ τὴν
ποίησιν πολλάκις τὴν μὲν βασιλίδα τῶν θεῶν <βοῶπιν>
προσονομάζει ὀφθαλμῶν τὸ κάλλος οὕτω τιμᾶν βου-
λευσάμενος, καὶ <**γλαυκώπιδα** κούρην> ἀνακηρύττει
τοῖς ἔπεσιν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ

4, 22, 19

οἱ δὲ Ἀθηναῖον τὸν ἀέρα, Τριτογένειαν δὲ
αὐτὴν διὰ τὸ τρισὶ μεταβολαῖς ἀλλοιοῦσθαι τὸν ἀέρα,
εἰς ἕαρον δῆλον, θέρος τε καὶ χειμῶνα· **γλαυκῶπιν** δὲ
διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ὄψιν ἔγγλαυκον εἶναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ

4, 54, 9

καὶ **γλαυκῶπιν** αὐτὴν διὰ τὸ πυρῶδες γράφουσι καὶ
γλαῦκα αὐτῇ τὸ ὄρνειον προσνέμουσιν, ὅπερ ἐγρήγορε
διὰ πάσης τῆς νυκτός, ὥς ἂν τις εἴποι, ἡ ἀνθρωπίνη
ψυχὴ κατὰ μηδένα καιρὸν ἀργοῦσα· καὶ γὰρ ἀθάνατος
καὶ ἀεικίνητος τὴν φύσιν· τὸ γὰρ παῦλαν ἔχον κινή-
σεως παῦλαν ἔχει ζωῆς κατὰ Πλάτωνα.

ΣΕΞΤΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

3, 2,8

Ἡ δὲ ἀπ' αὐτῆς
γενομένη ἀπονωτέρα, καὶ κατορθοῦσα δὲ ἦττον· τοὺς μέντοι **γλαυκω-
πίας** ἀποσοβεῖ τριβομένη· καὶ αὐτῆς ἡ κόνις μεθ' ὕδατος ὥσπερ ἡ
πρόσθεν πᾶν ἔδρασεν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ 7 ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΣ

ΣΕΛ. 281, 6

ἔνθα σε βάρβαροι ἄνδρες, ἐπὶ Λιβύης ἐπιβῆης,
βαττοφόροι ἐπίασιν· σὺ δ' εὐχόμενος ἡρανοιο
Παλλάδι τ' ἐγρεμάχῃ **γλαυκώπιδι** καὶ Διὸς υἱῷ
Φοῖβῳ ἀκερσεκόμῃ νίκην ὑποχείριον ἔξεις,
καὶ μάκαρος Λιβύης καλλιστεφάνου βασιλεύσεις
αὐτὸς καὶ γένος ὑμόν· ἄγχι δὲ σε Φοῖβος Ἀπόλλων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΑΛΗΝΟΣ ΑΛΛΗΓΟΡΙΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ

ΣΕΛ. 355,19

ἀγέστρατος δὲ καὶ
ἀγελεία λέγεται διὰ τὸ ἄγειν λαοὺς καὶ διεξάγειν στρατόπεδα·
τῇ γὰρ φρονήσει καὶ στρατόπεδα διΐθύνεται, καὶ οἰκονο-
μοῦνται οἰκίαι, καὶ εὐνομοῦνται πόλεις ταῖς νομοθεσίαις.
γλαυκῶπιν δὲ αὐτὴν προσαγορεύει διὰ τὸ λαμπρὸν καὶ περί-
βλεπτον τῆς ἀρετῆς· τοιοῦτους γὰρ τοὺς αὐτὴν ἔχοντας ποιεῖ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΑΛΗΝΟΣ ΑΛΛΗΓΟΡΙΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ

ΣΕΛ. 364, LINE 19

καὶ πάλιν·

ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ [γλαυκῶπις](#) Ἀθήνη.

ΑΝΟΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ

ΣΕΛ. 411, LINE 11

τὴν [γλαυκῶπιν](#), ἥτοι

τὴν λαμπρυντικὴν (γλαύσσω γὰρ τὸ βλέπω), ἥ τὴν καταπληκτικὴν παρὰ τὸ γλαυκοῦς ὤπας ἔχειν (καὶ γὰρ τὰ φοβερύτατα τῶν θηρίων τοιοῦτους ὀφθαλμοὺς ἔχειν φασίν), ἣν Τριτογένειαν εἶπε, παρόσον ἐκ τῆς Τριτοῦς, ἥτοι ἐκ τῆς κεφαλῆς γεννᾶται.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΡΑΜΜ. ΕΘΝΙΚΑ (ΕΠΙΤΟΜΗ)

ΣΕΛ. 68, 18

ἐκ τοῦ

Ἀλαλκομενέως δὲ καὶ Ἀθηναίδος τῆς Ἱπποβότου Γλαύκωπος, ἅφ' οὗ τὸ [Γλαυκῶπιον](#) καὶ [Γλαυκῶπις](#).

ΠΡΟΚΛΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΥΛΟ ΠΛΑΤ.

179, 21

τῶν ἀμειλίκτων θεῶν, εἰς δὲ τὴν τῆς ἀρετῆς βλέπει πηγὴν καὶ τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἀσπάζεται· καὶ γὰρ ἐκείνη <τὸ παρθένον οὐ προΐησιν>, ὡς φησι <τὸ λόγιον> (P 28)· νοοῦσα δ' ἐκείνην ὑφίστησιν καὶ τὴν ἀρχικὴν ἀρετὴν, καὶ ἐξήρηται πάσης κοινωνίας καὶ συζεύξεως καὶ τῆς κατὰ τὴν γένεσιν προόδου· ὅθεν δὴ καὶ ἡ Κόρη κατὰ μὲν τὴν Ἄρτεμιν τὴν ἐν ἑαυτῇ καὶ τὴν Ἀθηναῶν παρθένος λέγεται μένειν, κατὰ δὲ τὴν τῆς Περσεφόνης γόνιμον δύναμιν καὶ προσιέναι καὶ συνάπτεσθαι τῷ τρίτῳ δημιουργῷ καὶ τίκτειν, ὡς φησιν <Ὀρφεύς> (FRG 218), <ἐννέα θυγατέρας [γλαυκῶπιδας](#) ἀνθροισιουργούς>· ἐπεὶ ἡ γε Ἄρτεμις ἡ ἐν αὐτῇ καὶ ἡ Ἀθηναῖα τὴν παρθενίαν ἀεὶ τὴν αὐτὴν διασφύζουσι· καὶ γὰρ ἡ μὲν κατὰ τὸ μόνιμον αὐτῆς, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἐπιστρεπτικὸν χαρακτηρίζεται· τὸ δὲ γεννητικὸν μέσην ἐν αὐτῇ τάξιν ἔλαχεν.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΛΕΝΤΑΡΙΟΣ

294

πᾶς βροτὸς ἀγλαόμορφον ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας
οὐκ ἐπὶ δὴν τέτληκεν ἀναγναμφθέντι τραχήλῳ
κύκλιον ἀστροχίτωνος ἰδεῖν λειμῶνα χορείης,
ἀλλὰ καὶ ἐς χλοάουσαν ἀπήγαγεν ὄμμα κολώνην,
καὶ ῥόον ἀνθεμόεντος ἰδεῖν ἐπόθησεν ἀναύρου
καὶ στάχυν ἡβώνοντα καὶ εὐδένδρου σκέπας ὕλης
πῶεά τε σκαίροντα καὶ ἀμφιέλικτον ἐλαίην,
ἄμπελον εὐθαλέεσσιν ἐπικλινθεῖσαν ὀράμνοις
καὶ χαροποῦ **γλαυκῶπιν** ὑπὲρ πόντοιο γαλήνην
ζαινομένην πλωτῆρος ἀλιβρέκτοισιν ἑρετμοῖς.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΛΕΝΤΑΡΙΟΣ

924

σοὶ λιμένες γλαυκῶπιν ἀποκρίνουσι γαλήνην
πᾶσαν ἐς ἀγχιάλιο πόλιν χθονός· ἐκχύμενον δὲ
κῦμα περιστέλλοντες ὑπ' εὐκόλποισιν ἀγροστοῖς
Νηρέος ἀφριώσαν ὑποσσαίνουσιν ὁμοκλήν.

ΦΩΤΙΟΣ ΛΕΞΙΚΟ

ΚΩΔΙΞ 187, 144B, 24

Πά-

λιν δὲ καὶ αὐτὴ μεσότης μονάδος καὶ δεκάδος Τύχη
καὶ Καιρός, Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρης, καὶ Ἀκρεῶτις, καὶ Ἀγε-
λεία, καὶ Ἀτρυτώνη, Φυλακίτις, Ὀβριμοπάτρα, Τρι-
τογένεια, **Γλαυκῶπις**, Ἀλαλκομένηεια, Παντευχία, Ἑρ-
γάνη, Πολυαρήτη, Οὐλομέλεια, Ἀμαλθείας γένος, Αἰ-
γίς, Ὀσιρις, Ὀνειρος, Φωνή, Αὐδή, καὶ Μουσῶν ἡ Κλειώ,
εἰ βούλει δὲ καὶ Κρίσις καὶ Ἀδράστεια καὶ πολὺς φλύαρος
τοιοῦτος.

ΦΩΤΙΟΣ ΛΕΞΙΚΟ

ΚΩΔΙΞ 128, 1

<Γλαῦκος>· οὗτος ἦν πύκτης ἀπὸ Καρύστου τῆς Εὐβοίας μέγε-
θος ὢν πηχῶν δ', ὃς καὶ ὑπὸ Γέλωνος τοῦ Συρακουσίου ἀνηρέθη, οὗ
μέννηται Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ στεφάνου (18, 319).
<**Γλαυκῶπις**>· εὐόφθαλμος.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

1, 1 3 7, 1

“Οτι **γλαυκῶπις**

Ἀθηνᾶ οὐ μόνον γραφικῶς ὡς ἀπλῶς γλαυκοὺς ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ καί, ὡς ἂν εἴποι τις, δεινὴ τὴν ὄψιν καὶ ἐκπληκτικὴ κατὰ τὰ γλαυκωπὰ τῶν θηρίων.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

1, 1 3 7, 5

καὶ

δράκοντας δέ τις τῶν ποιητῶν **γλαυκῶπας** καλεῖ. **γλαυκῶπις** οὖν καὶ ἡ φοβερὰ κατὰ τὸ πρὸ μικροῦ ῥηθὲν τὸ «δεινὸν δέ οἱ ὅσσε φάνθεν».

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

1, 1 9 1, 2 8

Ἰστέον δὲ

ὅτι αἰθέρος, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, νοηθείσης τῆς Ἀθηνᾶς, προσεθεώρησάν τινες ἀκολουθῶς καὶ ταῦτα· κορυφῆς μὲν αὐτὴν ἐκγενέσθαι Διὸς διὰ τὸ δοκεῖν αἰθέρα τὸν ὑψηλότατον εἶναι ἀέρα, παρθένον δὲ διατελεῖν διὰ τὸ ἀγνὸν τοῦ τοιοῦτου ἀέρος, **γλαυκῶπιν** δὲ καλεῖσθαι διὰ τὸ τοῦ στοιχείου ἔγγλαυκον καὶ φωσφόρον διὰ τὸ διαφανές.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 3 8, 2 0

καὶ

τοῦτο ἐνέφηνε μὲν καὶ πρὸ μικροῦ ἐν τούτῳ τῷ γράμματι, ἐνταῦθα δὲ ἔτι σαφέστατα διαδείκνυσιν ἐν τῷ «ἢ μὲν ὡς εἰποῦσα ἀπέβη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη, Διομήδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη».

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 5 9 5, 1 8

Εἶτα ἐπάγει ἀφελὲς νόημα καί, ὡς ἂν εἴποι τις κορικόν, τοῦτο «ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὐτε φίλην **γλαυκῶπιδα** εἶπῃ», τουτέστιν, εἰ καὶ οὕτω με λυπεῖ ὁ πατήρ, ἀλλ' ἐν καιρῷ ὑποκορίζεται με συνήθει προσφθέγματι.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 596, 12

Ἵποσμύχεται δέ τι καὶ ἀπειλῆς ἐν τῷ «ἔσται μὰν ὅτε φίλην
γλαυκώπιδά εἶπη».

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 601, 1

[Τὸ δὲ «φίλην γλαυκώπιδά»
ποθητὸν εἶναι δηλοῖ τῇ μυθικῇ Ἀθηνᾷ τὸ οὕτω καλεῖσθαι ὑπὸ τοῦ πατρός.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 601, 4

Διὸ καὶ Ὅμηρος, ὡς οἷα ἐκ Μουσῶν πεπαιδευμένος καὶ τοῦτο, πλεονάζει τῷ
ἐπιθέτῳ τῆς γλαυκώπιδος.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 605, 1

Ἐπάγει γὰρ «οὐδὲ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυ-
τοὺς ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτησι κεραυνός, ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ'
ἂν ᾧ πατρὶ μάχεται.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 607, 2

Τὸ δὲ «ὄφρα εἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχεται» ἐλλιπῶς
ἔχει διὰ μυθικὴν λόγου ἐγκοπήν.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 607, 7

Καὶ ἄλλως
δὲ ἔστι νοῆσαι τὸ ῥηθὲν οὕτως ἀνελλιπῶς· ὄφρα ἢ γλαυκῶπις μάθοι, πότε
ἂν μάχοιτο τῷ πατρί, ὡς εἰκὸς ὃν θυγατέρα πατρὶ σωφρόνως ἀνθίστασθαι
ποτε, οὐ μὴν ἐπὶ τοιούτοις, ὅτε δηλαδὴ ἐκεῖνος ἄλλα σπουδαῖα βούλεται.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 610, 1

Τὸ δὲ «εἰδῇ γλαυκῶπις» καὶ τὸ «μάχεται»
καὶ τὸ «νεμεσίζομαι καὶ χολοῦμαι», καὶ «αἰεὶ γάρ μοι», καὶ «ὅττι νοήσω»
προσωπικῶς μετέβαλεν ἐν τῷ «ὄφρ' εἰδῆς γλαυκῶπι», καὶ «ὅτ' ἂν μάχηαι»,
καὶ «Ἥρη οὐ νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται, αἰεὶ γάρ οἱ ἐνικλᾷ, ὃ νοήσει».

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 739, 5

Ὅτι πρὸς τὸν Ὀδυσσέα
εἰπεῖν, ὡς γαμβρὸς ἔσται τῷ βασιλεῖ Ἀχιλλεύς, ἀντιβαίνων μάλα σεμνῶς ὁ
ἥρως φησὶ «κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνωνος, οὐδ' εἰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ
κάλλος ἐρίζοι, ἔργα δ' Ἀθηναίῃ **γλαυκῶπιδι** ἰσοφαρίζοι».

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 776, 20

Ἐκεῖθεν γὰρ ὁ κυνώπης,
ὅθεν καὶ τὸ «ῶ κυνώπα», ἔτι δὲ ὁ **γλαυκώπης** καὶ ὁ βοώπης, ὣν θηλυκὰ ἡ
γλαυκῶπις καὶ ἡ βοώπις, ὡς ὁ τοξότης, ἡ τοξότις, ὁ δεσπότης, ἡ δεσπότις.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

3, 110, 14

Ὅτι τὴν ῥηθησομένην τοῦ Δόλωνος πανοπλίαν ἐλὼν
Ὀδυσσεὺς εὔξατό τε καὶ ἀνέθηκεν αὐτὴν Ἀθηνᾷ, οὐ **γλαυκῶπιδι**, οὐδὲ
ἀτρυτώνῃ,
ἀλλὰ ληΐτιδι, ὡς συνεφασαμένη τοῦ ληΐσασθαι, εἰπὼν «χαῖρε θεὰ τοῖσδεσι»
καὶ ἐξῆς.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

3, 146, 11

Καὶ ὅτι τὸ
βλοσυρόν φανερώς δι' ἑνὸς <σ> γράφεται, περὶ οὗ ἀλλαχοῦ ἀκριβέστερον
εἴρηται,
[ἀφ' οὗ ἡ βλοσυρῶπις γίνεται συντεθεισά τε κατὰ τὴν **γλαυκῶπιν** καὶ τὸ αὐτὸ
δηλοῦσα νόημα κατὰ τοὺς ἀλληγοροῦντας].

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

4, 158, 22

Περὶ οὗ καὶ μετ' ὀλίγα
δηλῶν φησιν «ἀκάματον πῦρ δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη».

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

4, 649, 21

ἐπισημαίνεται δὲ τὴν ἀτυχίαν καὶ ὁ ποιητὴς εἰπὼν (V. 445 S.) «νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν», ἤγουν ὅτι αὐτόν, «μάλα τῆλε λοετρῶν χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε **γλαυκῶπις** Ἀθήνη».

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

4, 651, 1

[(V. 446)] Εἰς δὲ τὸ «**γλαυκῶπις** Ἀθηνᾶ», εἰ καὶ πολλὰ προείρηται, ὅμως ἀναμνηστέον κἀνταῦθα, ὅτι τὰ παρὰ τὸν ὦπα τετραχῶς οἱ ὀνοματοθέται ἔστρεψαν.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

4, 651, 5

ἐξ αὐτοῦ γὰρ τὰ μὲν διὰ τοῦ <ωπος> οἶον εὐωπός, τὰ δὲ διὰ τοῦ <ωπης>, οἶον ὁ κυνώπης, οὗ κλητικὴ ὦ κυνώπα, καὶ θηλυκὸν ἢ κυνώπις, ὅποιον καὶ ἡ **γλαυκῶπις**, τὰ δὲ διὰ τοῦ <ωψ>, καὶ αὐτῶν τὰ μὲν βαρύτονα, ὡς ὁ Κέρκωψ καὶ ὁ Κύκλωψ, τὰ δὲ ὀξύτονα, ὡς τὸ εὐώψ εὐώπος, καὶ γλαυκῶψ **γλαυκῶπος** παρὰ Πινδάρῳ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 15, 45

καθὰ περ καὶ ἐνταῦθα τοῦ Διὸς μνησθέντος τῶν κατὰ τὸν Αἴγισθον, αὐτόθεν πορίζεται προοίμιον ἢ ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι κεῖται **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 16, 1

Ἰστέον δὲ ὅτι τε τοῦ, ἢ **γλαυκῶπις**, ἄρσενικὸν ὁ **γλαυκῶπης** ὁμοίως τῷ, ὁ κυνώπης οὗ κλητικὴ ἐν Ἰλιάδι τὸ, ὦ κυνώπα.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 16, 15

σημειωτέον δὲ ἐν τούτοις, ὅτι παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ, χρυσώπιδες ἔλλοι νήχοντο, ὡς αἱ **γλαυκώπιδες** ἐκλίθη.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 16, 19

Ἔτι ἰστέον καὶ

ὅτι ὡς ἡ γλαυκῶπις, οὕτω καὶ ἡ ἐλικῶπις καὶ ἡ ἐριῶπις καὶ ἡ βοῶπις.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 106, 7

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐκ ὀκνήσας ταυτολο-

γῆσαι ὁ ποιητής, δις ἐνταῦθα εἶπε τὸ, ἥ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 106, 9

Ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ γλαυκῶ-

πις, γλαυκῶπιον ἡ Ἀττικὴ ἐλέχθη ἀκρόπολις ἢ καὶ ἡ ἀπλῶς, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 106, 29

τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρον ἴει γλαυκῶπις

Ἀθήνη, τουτέστιν ἡ κατὰ τοὺς ναυτίλους ἐμπειρία καὶ φρόνησις.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 106, 36

Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρη.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 260, 36

ἔλιπε μὲν γλαυκῶπις Ἀθήνη Σχερίην ἐρίβωλον ἢ ἐρατεινήν, ὃ ἐστὶ τὴν Φαιακίαν

ὡς καὶ προγέ-

γραπται.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, PAGE 260, LINE 41

ἐκείνη γὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 441, 26

Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν ὁ κλεπτικός καὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΗΣΥΧΙΟΣ ΛΕΞΙΚΟ

608,1

λευκή (ΤΤ 34)

〈γλαυκία ἢ γλαύκιον〉· βοτάνη τις

〈γλαυκίζειν〉· ἀμβλυωπεῖν

〈γλαυκιών〉· καταπληκτικός, ἔμπυρον καὶ φοβερόν βλέπων

(Υ 172)

*〈γλαυκός〉· λευκός VGAS

〈γλαυκοφόρβιδας〉· ἵππους εὐγενεστάτας

〈γλαυκῶπις〉· φοβερά ἐν τῷ ὁρᾶσθαι.

ΚΥΡΡΙΛΛΟΣ ΚΑΤΑ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ

1, 36,12

Καὶ γοῦν

ἀντεννήχθαι τοὺς θεοὺς ἀλλήλοις φησὶν ἐν Ἰλίῳ ποτέ, καὶ

τίνες τίσιν οἱ ἀντεξάγοντες διαγορεύει σαφῶς·

»Ἡ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος

Ἰστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·

Ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἦρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδαινὴ

Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·

Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς·

Ἄντα δ' ἄρ' Ἑφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΝΗΣΙΟΝ (ἀνάβλησις — βώτορες)

1 1 2 8, 9

ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ Περὶ σχημάτων (II 8 4 7, 1 1) λέγει, ὅτι γίνονται τινες συνθέσεις καὶ ἀπὸ μόνου ῥήματος, οἷον ἀπὸ τοῦ βῶ κάραβος καὶ ἀπὸ τοῦ θῶ, τὸ θηλάζω, Αἴγισθος, ὁ αἶγα θηλάσας· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργῶ οὖν τοῦ σημαίνοντος τὸ φαίνω ἀργυφος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ <ε> ἀργύφeos, οἷον (κ 5 4 3)· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀργύφeon φᾶρος μέγα ἐννυτο νύμφη, καὶ Ἡσίοδος (TH. 5 7 3 — 5 7 4)·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀργυφῆ ἐσθῆτι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτρην,
καὶ πάλιν (Σ 5 0)·
τῶν δὲ καὶ ἀργύφeon πλήτο σπέος

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΟΥΔΙΑΝΟΥ (ἄάλιον — ζειαί)

3 1 2, 5

καὶ τὰ ὄμματα.
[Σελεύκου] <Γλαυκῶπις>· ἀπὸ τοῦ Γλαυκωπίου ὄρους, ὃ <καὶ> Λυκαβηττὸς καλεῖται· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκοῦς ἔχειν τοὺς ὠπας· ἢ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γλαύ<ς>σειν τοὺς ὀφθαλμούς, ὃ ἐστὶν ἀπαιθύσσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκὰ ὀπίζεσθαι, τουτέστιν ἐντρέπεσθαι.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΟΥΔΙΑΝΟΥ (ἄάλιον — ζειαί)

3 1 2, 5

[Σελεύκου] <Γλαυκῶπις>· ἀπὸ τοῦ Γλαυκωπίου ὄρους, ὃ <καὶ> Λυκαβηττὸς καλεῖται· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκοῦς ἔχειν τοὺς ὠπας· ἢ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γλαύ<ς>σειν τοὺς ὀφθαλμούς, ὃ ἐστὶν ἀπαιθύσσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκὰ ὀπίζεσθαι, τουτέστιν ἐντρέπεσθαι.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΟΥΔΙΑΝΟΥ (ἄάλιον — ζειαί)

3 1 2, 1 4

ἐκ τοῦ εἰπεῖν τὸν τεχνίτην <Α 1 5 9> “σοί τε, κυνῶπα”· ἐκ τούτου δῆλον ἀρσενικὸν ὁμοίως καὶ τὰ λοιπά.
<Γλαυκῶπις>· παρὰ τοῦ γλαύ<ς>ω γλαύξω, ἐξ οὗ καὶ ἡ γλαῦξ τὸ ὄρνειον.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΓΑ
ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣ

233, 21

〈Γλαύσουσιν〉: Ἀντὶ τοῦ λάμπουσι·
διαγλαύσουσι δ' ἀταρποί.
Ἐξ οὗ γλαυκῶπις καὶ 〈γλαύσσειν〉, φαύσκειν.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΓΑ
ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣ

233, 29

〈Γλαύκιος〉: Ὁ τὸ γλαυκὸν ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλμῷ·
παρὰ τὸ γλαύσσω, ὃ ἐστὶ λάμπω.
〈Γλαυκῶπιον〉: Τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι ἢ τὸ
ἐν ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΓΑ
ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣ

233, LINE 32

Ἀπὸ Γλαύκου
τινὸς αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικήσαντος.
〈Γλαυκῶπις〉: Ἦτοι γλαυκόφθαλμος, καλή ἢ
γλαυκοὺς καὶ καταπληκτικούς τοὺς ὤπας (ὃ ἐστὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς) ἔχουσα ἢ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γλαύ-
σειν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὃ ἐστὶν ἀπαιθύσσειν ἢ ἀπὸ τοῦ
γλαυκὰ ὀπίζεσθαι, τουτέστιν ἐντρέπεσθαι.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΓΑ
ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣ

233, LINE 37

Ἦ ἀπὸ
τοῦ Γλαυκωπίου ὄρους, ὃ Λυκαβηττὸς καλεῖται.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΓΑ

ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣ

547, LINE 6

Πᾶν γοῦν
ἀπὸ τῶν παρεπομένων τοῖς θεοῖς· καὶ γὰρ ἡ γλαυ-
κῶπις, οὐκ ἀπὸ τοῦ,
ἥ τ' ἄκρις θῖνα **Γλαυκώπιον** ἵζει,
ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον τῶν ὀφθαλμῶν
καταπλήξεως.

ΣΟΦΡΩΝΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

405, 10

— Τὰ εἰς <ις> ἀπὸ τῶν εἰς <ης>
ἀρσενικῶν διὰ τοῦ <δος>, τοξότιδος **γλαυκώπιδος**.

ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΘΡΑΚΟΣ

233, 18

Ἔτι γε μὴν ἔστι τινὰ τῶν ἐπιθέτων, ἅτινα οἰκείως εἴληπται
καὶ πολλάκις ἀντὶ τοῦ κυρίου παραλαμβάνεται· ὥσπερ **γλαυκῶπιν** ἐὰν
εἴπω, τὸ ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, μὴ ἐπαγαγὼν τὸ κύριον ὄνομα αὐτῆς,
ἐπίσταμαι τίνα ὀνομάζω καὶ ἀρκοῦμαι· ὁμοίως καὶ ἐνοσίχθων εἰπὼν οὐ
πάντως δεήσει μοι καὶ τὸ κύριον ἐπαγαγεῖν, εἰ μὴ κατὰ ζῆλον τῶν ποιη-
τῶν· ἐκεῖνοι γὰρ ἀνοικείως τάσσουσιν· ἰδοὺ γὰρ Εὐφορίων ὁ ποιητὴς
περὶ τοῦ ἀρότρου εἶπεν <ἐνοσίχθονι>, καὶ τὴν ἐλαίαν <γλαυκῶπιν>.

ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΘΡΑΚΟΣ

234, 5

Λαμβάνεται δὲ τὸ ἐπί-
θετον παρὰ ποιηταῖς ἀπὸ τῶν μάλιστα συνεχῶν τρόπων κδ' τούτων·
ἀπὸ φύσεως, <Ε 442> <ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀν-
θρώπων>· ἀπὸ γένους, <CFR A 1> <Πηλείδης Ἀχιλλεύς>, <ΕΧ. GR.
Λ 246> <Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων>· ἀπὸ εἵδους, <ΕΧ. GR. A 206> <**γλαυ-
κῶπις** Ἀθήνη>, <ΕΧ. GR. A 551> <βοῶπις πότνια Ἥρη>· ἀπὸ τόπου,
<ω 1> <Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο>· ἀπὸ τόπου,
<CFR κ 277> <χρυσόρραπις Ἑρμῆς>, <ΕΧ. GR. B 816> <κορυθαίολος
Ἑκτωρ>· ἀπὸ τύχης, <Γ 182> <ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενές, ὀλ-
βιόδαιμον>· ἀπὸ ἔξεως, <ΕΧ. GR. A 311> <πολύμητις Ὀδυσσεύς>,
<Δ 59> <Κρόνος ἀγκυλομήτης>· ἀπὸ δυνάμεως, <ΕΧ. GR. β 100> <μοῖρ'
ὅλοῃ
καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο>· ἀπὸ αἰρέσεως, <ΕΧ. GR. Γ 424> <φι-

λομμειδῆς Ἀφροδίτῃ>· ἀπὸ πράξεως, <θ 335> <Ἑρμεία, Διὸς υἱέ,
διάκτορε, δῶτορ ἑάων>· ἀπὸ ἐνεργείας, <Ε 31. 455> <Ἄρες Ἄρες,

ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΘΡΑΚΟΣ

238, LINE 11

Ἐπώνυμόν ἐστι τὸ ἐπιθετικὸν καὶ κυρίου
τάξιν ἔχον καὶ δυνάμενον ἀπὸ τῆς τοῦ συμβεβηκότος δυνάμεως καθ' αὐτὸ
δηλῶσαι τὸ κύριον, οἷον ὑπιβρεμέτης φανερόν ὅτι ὁ Ζεὺς, [γλαυκῶπις](#)
ἢ Ἀθηνᾶ, καὶ φοῖβος ὁ Ἀπόλλων, καὶ τὰ ὅμοια.

ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΘΡΑΚΟΣ

238, 16

— Ἐπώνυμον δέ ἐστι δύο
ὀνόματα καθ' ἑνὸς τεταγμένα, ὧν τὸ μὲν κύριον, τὸ δ' ἐπίθετον δύνα-
μιν ἔχον κυρίου διὰ τὸ ἴδιον εἶναι τοῦδὲ τινος, ὡς ἂν παρέθετο, καὶ τὸ
[γλαυκῶπις](#) καὶ ἐριούνης εὐρύοπα νεφεληγερέτα.

ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΘΡΑΚΟΣ

391, 31

Ἐπώνυμόν ἐστι δύο ὀνό-
ματα καθ' ἑνὸς τεταγμένα, ὧν τὸ μὲν κύριον, τὸ δὲ ἐπίθετον, δύναμιν
ἔχον κυρίου διὰ τὸ ἴδιον εἶναι τοῦδὲ τινος, ὡς τὸ λευκώλενος καὶ [γλαυ-
κῶπις](#) καὶ ἐριούνης· ταῦτα δὲ καὶ ἀντιστρέφουσιν.

ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΘΡΑΚΟΣ

391, 34

Καὶ πάλιν· ἐπώνυμόν
ἐστὶν ἐπιθετικόν, κυρίου τάξιν ἔχον καὶ δυνάμενον ἀπὸ τῆς τοῦ συμβε-
βηκότος δυνάμεως καθ' αὐτὸ δηλῶσαι τὸ κύριον, οἷον ὑπιβρεμέτης φα-
νερόν ὅτι ὁ Ζεὺς, καὶ [γλαυκῶπις](#) δηλὸν ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ φοῖβος ὁ
Ἀπόλλων, καὶ τὰ ὅμοια.

ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΘΡΑΚΟΣ

462, 5

Ἀντονομασία ἐστὶν ὄνομα ἐπιθετικόν, ὃ καὶ μόνον ἀντὶ κυρίου λαμ-
βάνεται, οἷον <Θ 406> <ὄφρ' εἰδῇ [γλαυκῶπις](#)>, ἀντὶ τοῦ ἢ Ἀθηνᾶ.

LEXICA SEGUERIANA,

185, 16

<γίγγλυμοι>: ἀντεμβολαί τινων ἐξοχῶν πρὸς κοιλότη-
τας, οἷαπέρ ἐστι καὶ ἡ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν
βραχίονα συμβολή.

<γλαυκῶπις>: εὐόφθαλμος.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΜΕΩΝΗ (α – ἀμωσγέπως)

1, 146, 18

τούτου τὸ ὑποκοριστικὸν αἰμύλος καὶ τὸ κτητικὸν αἰμύλιος, καὶ
(α 56)

αἰμυλίοις,

τούτέστι – ὁ καὶ συνετοῖς, ὥσπερ Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ
ἡμέραις (IMMO TH. 888 – 893).

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθηνᾶν
τέξεσθαι, τότε ἔπειτα λόγοις φρένας ἐξαπατήσας
αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν,
Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
τῷ γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν ἀειγενετάων·
»τῷ γάρ οἱ» <ὁ> Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ αὐτῷ <εἶπον> καταπιεῖν
αὐτήν, ἵνα μὴ ὁ γεννώμενος ἐξ αὐτῆς ἐπικρατέστερος γένηται·
εἰκὸς γὰρ ἦν <αὐτήν> τῇ μητρὶ ῥέπουσαν στασιάσαι.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΜΕΩΝΗ (ἀνακωχῆς – βώτορες)

1, 452, 18

καὶ (Λ 36)

† βλοσσυρῶπις,

φοβερὰ καὶ καταπληκτικὴ τὴν πρόσοψιν, <ὡς βοῶπις γλαυκῶπις>

ΜΑΓΙΚΑ, ΠΑΤΤΥΡΟΙ ΜΑΓΙΚΟΙ

4, 2130

λαβῶν σίδηρον

ἀπὸ ἀναγκοπέδης ψυχρηλατήσας ποίη-
σον δάκτυλον, ἐφ' ᾧ γεγλύφθω λέων ἀκέ-
φαλος, ἀντὶ δὲ τῆς κεφαλῆς ἐχέτω
βασίλειον Ἰσίδος, πατείτω δὲ τοῖς ποσὶ
σκελετόν (ἵνα ὁ δεξιὸς ποὺς πατῇ τὸ κρα-
νίον τοῦ σκελετοῦ), μέσον δὲ τούτων γλαυ-
κῶπιν αἴλουρον τὸ γοργόνειον ἐνδε-

δραγμένην κάρα, κύκλω τὰ ὀνόματα ταῦτα·
ἱάδωρ ἰνβα νιχαιοπληξ βριθ.
<Πίτυος Θεσσαλοῦ ἀνάκρισις>
σκήνους.

ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΙ ΟΜΗΡΙΚΟΙ

ΙΛΙΑΔ. 1 + 159, B2, 2

ἀπὸ τοῦ κύων κυνός
καὶ τοῦ ὤψ ὠπός κυνῶπις, ὡς γλαυκῶπις καὶ βοῶπις.

ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΙ ΟΜΗΡΙΚΟΙ

ΙΛΙΑΔ. 1 + 206, 1

<γλαυκῶπις>: ἢ[τοι] γλαυκόφθαλμος, καλή, ἢ γλαυκοὺς καὶ κατα-
πληκτικούς ἔχουσα τοὺς ὦπας.

ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΙ ΟΜΗΡΙΚΟΙ

ΙΛΙΑΔ. 1 + 206, 1

εἴρηται παρὰ τὸ κόσμ[ι]ον εἶναι τοῦ σώμα-
τος.

(γλαυκῶπις:) ἢ γλαυκόφθαλμος, ἢ γλαυκοὺς καὶ καταπληκτικούς
ὦπας [ὠπας] ἔχουσα.

ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ

115, 7

ὄθεν καὶ
ἢ Ἀθηνᾶ γλαυκῶπις καὶ γλήνη ἢ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, παρὰ τὸ γλαύσσειν,
ὅ ἐστι λάμπειν.

ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ

115, 9

καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο (FG 1009 N.2
).

᾽γλαυκῶπις [τε] στρέφεται μήνη'.

ΣΧΟΛΙΑ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΕΣ

1 O 5 1, 4

οἱ δέ φασιν
ὅτι τῷ ΕΜΑΝΡ(CR) Ἡρακλεῖ
πολλὰ μογήσαντι REMΑΝΡ(CR)
περὶ Θερμοπύλας R ἢ Ἀθηνᾶ θερμὰ
λουτρὰ ἐπαφῆκεν· REMΑΝΡ(CR)
ὥς Πείσανδρος
τὴν Ἀθηνᾶν χαρίσασθαι τῷ
Ἡρακλεῖ θερμὰ λουτρά· V
τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ποίει θερμὰ λοετρά παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ΣΧΟΛΙΑ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΕΣ

1 O 5 1, LINE 4

[καὶ Πείσανδρος
τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ποίει θερμὰ [λουτρά παρὰ TR1
[λοετρά παρὰ TR2
] ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ΣΧΟΛΙΑ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΕΣ

1 O 5 1D, LINE 7

ἐκαλοῦντο [δὲ [μὲν CHALC] τὰ [μὲν LH ἐν [τῇ LH
Ἀττικῇ ἡράκλεια [λουτρά LCHALC, τὰ δὲ ἐν [ταῖς LB Θερμοπύλαις θερμὰ
[ἡράκλεια λουτρά L. καὶ Πείσανδρος [φησὶ LH
τῷ δ' ἐν [Θερμοπύλαις L [Θερμοπύλῃ] θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη LCHALC
[ποίησε [ποίει CHALC ποιεῖ H] θερμὰ λουτρά παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ΣΧΟΛΙΑ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΕΣ

1 O 5 1 A, LINE 4

<ποῦ ψυχρά:> τὰ θερμὰ λουτρά ἡράκλεια οὕτω λέγονται· Ἡρακλεῖ
πεπονηκότι πολλὰ τῷ γῆν καθαίρειν καὶ θάλασσαν Ἀθηνᾶ χαριζομένη θερμὰ
λουτρά ἐν Θερμοπύλαις ἀνέδωκεν, ὥς φησι Πείσανδρος
τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ποιεῖ θερμὰ λοετρά παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ΣΧΟΛΙΑ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΕΣ

1051B, LINE 9

οἱ δέ φασιν, ὅτι τῷ Ἡρακλεῖ
πολλὰ μογήσαντι Ἀθηνᾶ λουτρὰ
θερμὰ ἐπαφῆκεν, ὡς Πείσανδρος
τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ **γλαυ-**
κῶπις Ἀθήνη
ποιεῖ θερμὰ λοετρὰ παρὰ ῥηγμῖνι
θαλάσσης.

ΣΧΟΛΙΑ ΒΙΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

30, 5

κατεσχέθη ὑπὸ τοῦ ἔρωτος: — MIA
GB

I

〈καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν〉: τὸ ἐξαίρετον τοῦ ἔρωτος δηλοῖ, ὅτι
καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς Τροιζῆνα οὕτως ἦρα, ὡς καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν
ιδρύσασθαι ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐξιλεομένη τὸν ἔρωτα [καὶ μὴ παρόντος ἐρῶσα
τοῦ Ἰππολύτου ἐπ' αὐτῷ ιδρύσασθαι τὸ ἱερὸν ἔλεγε]: — MNAB
〈πέτραν παρ' αὐτήν〉: ἐπὶ πέτρας τινὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀφ'
ἧς 〈ἦν〉 ἀποβλέπεσθαι τὴν Τροιζῆνα, Ἀφροδίτης ναὸν ιδρύσασθαι τὴν
Φαίδραν φησὶν, ἐκάλεσε δὲ Ἀφροδίτην ἐφ' Ἰππολύτῳ, ὃ νῦν καὶ Ἰππο-
λύτειον καλοῦσιν: — MNAB
〈Παλλάδος κατόψιον: πέτραν Παλλάδος〉 φησὶ τὸ **Γλαυκώπιον**
ὄρος.

ΣΧΟΛΙΑ ΒΙΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

30, 10

ἢ τὸ 〈κατόψιον〉 ἀντὶ τοῦ· ἐξ ἐναντίας 〈τῆς γῆς τῆσδε, ὃ
ἐστὶ Τροιζῆνος〉: — MA
〈κατόψιον〉: τὸ 〈κατόψιον〉 οἱ πιθανώτερον ἐξηγούμενοι ἤκουσαν τὸ
ὄρος τὸ ἀντικείμενον τῷ **Γλαυκωπίῳ** [τῆς γῆς τῆσδε ὃ ἐστὶ Τροιζῆ-
νος].

ΣΧΟΛΙΑ ΒΙΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

31, 2

〈ἢ κατόψιον〉 τὸ ὑψηλόν, παρόσον τὰ ὑψηλὰ κατοπτεύουσι
πάντα τὰ ὑποκείμενα: — MNAB
ὅτι ἡ Τροιζῆν τὸ τέλος ἐστὶ τῆς Πελοποννήσου ἀντικείμενη τῇ
Ἀττικῇ καὶ τῷ **Γλαυκωπίῳ** ὄρει τῆς Ἀττικῆς † τὸ θύνιον.

ΣΧΟΛΙΑ ΒΙΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

33, 4

〈πέτραν〉 δὲ 〈Παλλάδος〉 φησὶ τὸ ἐν τῇ
Ἀττικῇ **Γλαυκώπιον**, οὗ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ [FRG. 6 6F] μέννηται.

ΣΧΟΛΙΑ ΒΙΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

33, LINE 5

περὶ
δὲ 〈τοῦ〉 τὸ ἱερὸν **Γλαυκώπιον** καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἐπωνύμου **: —
MNABI
μεθίσταται τῆς γῆς: — MGA
G
〈μίασμα φεύγων αἵματος〉: τοὺς Παλλαντίδας ὑπὸ Θησέως
ἀνηρῆσθαι Φιλόχορος οὕτω φησὶ [FRG. 3 6].

ΣΧΟΛΙΑ ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

76, 12

Καὶ
ΓΛΑΥΚΩΠΙ*ς δὲ ἡ φρόνησις λέγεται, διὰ τὸ καταπληκτικόν,
καὶ ἔπανδρον, καὶ τὸ σταθερόν· τὰ γὰρ γλαυκόφθαλμα
τῶν ζώων καταπληκτικά, καὶ θυμωδέστερα· ἢ **γλαυκῶπις** λέ-
γεται μεταληπτικῶς, ἢ καθαρῶς καὶ ὀρθῶς ὀρῶσα καὶ κρίνουσα
τὰ πράγματα.

ΣΧΟΛΙΑ ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ

587, 1

X]]
〈κόσμῳ ἀγαλλομένην [**γλαυκώπιδος** ὄβρι-
μοπάτρης]:〉 τῷ παρ' αὐτῆς μηχανήματι.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

1,200, ΣΧΟΛΙΟ 3

B (BC)

T | διὰ δὲ τῆς ἐκπλήξεως Ἀχιλλέως τὴν Ἀθηνᾶν **γλαυκῶπιν** παρέ-
στησεν.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

279-80, ΣΧΟΛΙΟ 1

ΕΧ. <<παρὰ δὲ γλαυκῶπις — ἀνώγει:>> ἐπεὶ ἔδει κήρυκα συμπαρεῖναι τῷ δημηγοροῦντι.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 446B, ΣΧΟΛΙΟ 1

Τ

IL

NIC. <θῦνον κρίνοντες,> μετὰ δὲ γλαυκῶπις <Ἀθήνη:> λείπει τὸ ἦν αὐτοτελὲς ῥῆμα· διὸ καὶ στικτέον ἐπὶ τὸ κρίνοντες.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

2, 446C, ΣΧΟΛΙΟ 1

A

ΕΧ. <θῦνον κρίνοντες,> μετὰ δὲ γλαυκῶπις <Ἀθήνη:> ἵνα μὴ ἀπιστοῖτο τὸ τάχος, τὴν θεὸν παρέλαβεν, καὶ ὥς ἄξια τῆς θεοῦ μελόντων αὐτῶν κατορθοῦν.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

5, 420, ΣΧΟΛΙΟ 1

<τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη:> εὖ τὸ τῇ Ἀθηνᾷ τὴν εἰρωνεῖαν περιθεῖναι· ἡ γὰρ Ἥρα μείζονος ἀξιωματός ἐστιν.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

5, 446, ΣΧΟΛΙΟ 2

<Περγᾶμψ ἐν ἱερῇ, <ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο>:> καὶ Ἀθηνᾶς δὲ ἦν αὐτόθι ναός· “νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ / οἷξασα” (Z 88 – 9).

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

6, 88A, ΣΧΟΛΙΟ 1

ΕΧ. <Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος:> εἰς τὸ <γλαυκῶπιδος> στικτέον, καὶ λείπει ἡ εἶς· B(BCE3)
)Τ συνάξασα εἰς τὸν ναὸν τὰς γεραιὰς καὶ ἀνοίξασα τὰς θύρας ἐν τῇ ἀκροπόλει.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

8, 30, ΣΧΟΛΙΟ 1

〈ὄψε δὲ δὴ μετέειπε <θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη>:〉 πιθανῶς οὐχὶ Ἥρα λέγει· ἔξεκαύθη γὰρ ἂν μεγάλη ἔρις, εἰωθυίας αἰεὶ πρὸς τὸν Δία ἀντιλέγειν.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

8, 373A, ΣΧΟΛΙΟ 1

〈ἔσται μάν, <ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδά εἴπη>:〉 πρὸς τὸ τῆς ἐρμηνείας ἴδιον, ὡς ἐκεῖ “ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλη Ἴλιος ἱρή” (Δ 164. Ζ 448) ἀντὶ τοῦ ὅτε ὀλεῖται.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

8, 373B, ΣΧΟΛΙΟ 1

〈ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδά:〉 ἡθικῶς πάνυ τῶν φιλοφρονήσεων τοῦ πατρὸς μέμνηται ταῦτα τὰ ὀνόματα εἰποῦσα, οἷς ὑπεκορίζετο αὐτὴν ὁ Ζεὺς πρὸς τὰς χρείας παρακαλῶν.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

8,406, ΣΧΟΛΙΟ 1

〈ὄφρ' εἰδῆ γλαυκῶπις, <ὅτ' ἂν ὦ πατρὶ μάχεται>:〉 καίπερ ὀργιζόμενος οὐ τὴν ἀρχὴν οὐδὲ τὴν ἰσχύν, ἀλλὰ τὴν φύσιν προβάλλεται.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

8,420-4A, ΣΧΟΛΙΟ 1

〈ὄφρ' εἰδῆς, γλαυκῶπι, <— ἔρχος ἀεῖραι>:〉 ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι ἐκ τῶν ἐπάνω (SC. Ε Θ 406 — 8) μετακινῶνται.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

15, 123A, ΣΧΟΛΙΟ 3

εἰκότως δὲ ὡς δεδοικυῖα τὸν πατέρα καὶ ἤδη πεπαιδευμένη μὴ ἐναντιοῦσθαι, “ὄφρ' εἰδῆ γλαυκῶπις” (Θ 406).

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

1 6, 4 6 B, ΣΧΟΛΙΟ 4

αἱ δὲ

προαναφωνήσεις αὗται τὸν ἀκροατὴν ἐπαίρουσιν, B(BCΕ3Ε

4

)Τ

ἤδη προσδοκῶντα τὸ δεινόν, B(BCΕ3Ε

4

) ὡς “νηπίη, οὐδ’ ἐνόη-

σεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν </ χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη>” (X 4 4 5 – 6).

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

1 7, 3 9 8, ΣΧΟΛΙΟ 2

<λαοσσόος> ὁ τοὺς λαοὺς παρορμῶν· φησὶ γὰρ “ῥωρε δὲ τοὺς μὲν Ἀρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη” (Δ 4 3 9).

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ 2 4,

2 5-3 0, ΣΧΟΛΙΟ 3

ἡ ἱστορία παρὰ Ἐρατοσθένει (FR. 1 H. = 1 [P. 5 9]

POW.) Α

ARISTON. <ἐνθ’ ἄλλοις μὲν> (2 5) ἕως τοῦ <τὴν δ’ ἦνῃς, ἣ οἱ

πόρε μαχλοσύνην> (3 0): ἀθετοῦνται <στίχοι ἕξ> γέλοιον γὰρ τὸ

<οὐδὲ ποθ’ Ἥρη / οὐδὲ Ποσειδάωνι οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρη>

(2 5 – 6)· τίνες μὲν γὰρ ἔτι ἐλείποντο τῶν τριῶν <τῶν> σεμνοτάτων μετὰ τὸν Δία [τῶν] μὴ συνευδοκούντων;

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ 2,

2 7 7, ΣΧΟΛΙΟ 1

[παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη] ἐπεὶ ἔδει κήρυκος τῷ δημηγοροῦντι.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ 7,

1 7, ΣΧΟΛΙΟ 1

[στεφάνης] ἔστι δὲ στεφάνη κόσμος γυναικεῖος – χει-

μάρροος ὥση.»

[γλαυκῶπις Ἀθήνη] ἡ φρόνησις τῶν ἀρίστων Ἑλλήνων.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 44, 1

Η.Υ.

γλαυκῶπις Ἀθήνη] .

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1 44, 9

γλαυκίοντες δὲ οἱλέοντες καὶ ἡ Ἀθηνᾶ γλαυκῶπις ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ὅ ἐστιν ἄσκιον· καὶ διὰ τοῦτο τὸ λευκὸν ὑπ’ αὐτοῦ εἴρηται· μέλαινα γὰρ ἡ σκιά, “σκιόωντο δὲ πᾶσαι ἀργυαί.” (ΟΔ. β, 388.) ὁξὺ δὲ τὸ λευκὸν, καὶ τὸ μέλαν ἀμβλύ.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 44, 13

ἡ οὖν ὁξὺ ὀρώσα
φρόνησις γλαυκῶπις.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

1, 221, 1

Β.Ε.

γλαυκῶπις] γίνεται μὲν καὶ ἀπ’ ἄλλων, γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γλαύσσω, τὸ βλέπω.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

2, 433, 1

Q.

γλαυκῶπιδι κούρη] ἢ τῷ ἀέρι.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

3, 135, 5

Q.

γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης] διὰ τὸ ἀνδρικὸν τῆς φρονήσεως.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

7, 19, 1

τ.

θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη] κόρη τις, ἣν θεὰν ὀνομάζει διὰ τὸ δεῖξαι αὐτῇ τὴν ὁδόν.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

13, 389, 1

Η.

Ἀθήνη] γρ. [γλαυκῶπι](#). Μ.

ὑπονοεῖται ὁ στίχος, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὑπερβολήν.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

69, 32

γλαυκιάωντες δὲ οἱ λέοντες καὶ ἡ Ἀθηνᾶ “[γλαυκῶπις](#)” ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ὅ ἐστιν ἄσκιον καὶ διὰ τοῦτο λευκόν, ὑπ’ αὐτοῦ εἴρηται· μέλαινα γὰρ ἡ σκιά, “σκι-
ώντο δὲ πᾶσαι ἀγυιαί” [β 388].

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

69, 35

ὄξυ δὲ τὸ λευκόν, ὡς τὸ μέλαν ἀμβλύ· ἡ οὖν ὄξυ ὀρώσα (φρόνησις) “[γλαυκῶπις](#)”.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

156, 3

Υ.

〈αὐτὰρ Τηλέμαχος〉: ἀναγκαίως νῦν διαλέγεται ἐκείνων κωμικῶς σχολαζόντων.
ΜΑ

.

〈[γλαυκῶπιν](#) Ἀθήνην〉] αἰτιατική.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

221, 1

ΜΑΥ.

〈[γλαυκῶπις](#)〉] γίνεται μὲν καὶ ἀπ’ ἄλλων, γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γλαύσσω, τὸ βλέπω.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ ΜΙΚΡΑ

1, 206, 3

>

Προσεῖπεν. <[Γλαυκῶπις](#).

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ ΜΙΚΡΑ

2, 1 6 6, 2

> Οὐδὲ παρήκουσε. <Γλαυ-
κῶπις.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ ΜΙΚΡΑ

5, 4 2 2, 6 3

Καὶ γὰρ ἡ
Γλαυκῶπις οὐκ ἀπὸ τοῦ, 'Ητ' ἄκρις θῖνα
Γλαυκῶπιον ἵζει· ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὴν
πρόσοψιν τῶν ὀφθαλμῶν καταπλήξεως.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΩΔΗ 1 Ο, 1 2 Α, 2

<Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε γλαυκῶ-
πις ἔθηκε θεόν:> καὶ οὗτος Ἀργεῖος, ὃς δι' ἀρετὴν ἀπηθανα-
τίσθη· καὶ ἔστι περὶ τὸν Ἀδρίαν Διομήδεια νῆσος ἱερὰ, ἐν ᾗ
τιμᾶται ὡς θεός.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΘΩΜΑ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ Ο 2, 3 9, 3

> ἐκεῖνος γὰρ τοι-
ούτοις ἐπιθέτοις κοσμεῖ τὰς γυναικάς, οἷον <Λευκώλενος
'Ηρα> καὶ <Γλαυκῶπις Ἀθάνα> καὶ <Ἀργυρόπεζα Θέτις.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΘΩΜΑ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ Ο 7, 8 9-9 9, 3

Μ. Κείνοις μέν, ἥγουν χάριν μέν ἐκείνων τουτέστι
τῶν Ῥοδίων, ξανθὴν νεφέλην ἀγαγὼν ὁ Ζεὺς δηλονότι χρυσὸν
ἔβρεξεν· αὐτὴ δὲ ἡ γλαυκῶπις, ἥγουν ἡ Ἀθηνᾶ ἡ ὁξὺ ὀρώσα
καὶ στιλπνόν, παρέσχεν αὐτοῖς (9 2) κρατεῖν, τουτέστι τὸ κράτος
ἔχειν τῶν ἐπιχthonίων, ἥγουν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ πᾶσαν τέχνην
διὰ χειρῶν ἀριστοπόνων, ἥγουν ἄριστα ἔργα κατασκευαζουσῶν.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

2, 1, 142

— Έγγυθι δ' αὐτοῦ

Παλλάδος ἀρήτειρα παρίστατο, παρθένος Αὔγη,
φᾶρος ἐπιστείλασα κατωμαδόν· οὐ γὰρ ἐθείρας
κρηδέμνῳ συνέεργεν· ἕως δ' ἀνετείνετο χεῖρας
οἶά τε κικλήσκουσα Διὸς [γλαυκώπιδα](#) κούρην
Ἀρκαδικῆς Τεγέης ὑπὸ δειράδος.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ 6,

103, 7

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Στάθμην ἰθυτενὴ μολιβαχθέα δουριτυπῇ τε
σφῦραν καὶ γυρὰς ἀμφιδέτους ἀρίδας
καὶ στιβαρόν πέλεκυν στελεχητόμον ἰθύδρομόν τε
πρίονα, μιλτεῖν στάγματι πειθόμενον,
τρύπανα θ' ἔλκεσίχειρα τέρετρά τε μιλτοφυρῇ τε
σχοῖνον, ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι,
σοί, κούρη [γλαυκῶπι](#), Λεόντιχος ὤπασε δῶρον,
ἄνθος ἐπεὶ γυίων πᾶν ἀπέδυσε χρόνος.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

14, 34, 4

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτῶννυμον αἶμα λαχοῦσα,
ἰσθμόν ὁμοῦ καὶ πορθμόν ἐπ' ἡπείροιο φέρουσα·
ἔνθ' ἀπ' ἐμῆς ἔσθ' αἶμα ὁμοῦ καὶ Κέκροπος αἶμα·
ἔνθ' Ἥφαιστος ἔχει χαίρων [γλαυκῶπιν](#) Ἀθήνην·
κεῖθι θυηπολίην πέμπειν κελόμην Ἡρακλεῖ.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

7, 1

Κου[φαγόρας ἀνέθη]κεν Διὸς [γ\[λ\]αυκώπιδι](#) κούρη.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

41, 6

Ἔνθα σε βάρβαροι ἄνδρες ἐπὰν Λιβύης ἐπιβήης,
βαιτοφόροι ἐπίασι· σὺ δ' εὐχόμενος Κρονίωνι
Παλλάδι τ' ἐγρεμάχη **γλαυκώπιδι** καὶ Διὸς υἱῷ
Φοῖβῳ ἀκερσεκόμῃ, νίκην ὑποχείριον ἔξεις,
καὶ μάκαρος Λιβύης καλλιστεφάνου βασιλεύσεις
αὐτὸς καὶ γένος ὑμόν· ἄρει δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων.

ΣΥΝΟΛΟ 3 3 3 ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΣΕ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ, ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ